

DZĪVĪBAS VĀRDS

DIEVKALPOŠANA
24. LAIDIENS

„Tēvs tādus meklē,
kas Viņu tā pielūdz”

Jņ. 4:23

KĀDA PIELŪGŠANA

Pasaulē ir tūkstošiem dažādu reliģiju. Kristietībā vien ir ap 34 tūkstoši dažādu grupējumu, un ikvienā no tiem Dievu pielūdz citādāk. Lielākā daļa no tiem apgalvo, ka tieši viņu pielūgšanas veids Dievam patīk vislabāk un ka citādu pielūgšanu Viņš neatzīst.

Vecajā Derībā Dievs jūdiem ar pravieša Amosa starpniecību pavēsta: „Es ienīstu jūsu svētku dienas un neieredzu tās, un nevaru panest pat jūsu sapulču smaku! Un, ja jūs Man nesat dedzināmos un ēdamos upurus, Man tomēr nav liela prieka par tiem, un jūsu barotu teļu pateicības upurus Es negribu ne redzēt! Mīties jel skandināt Man savas ķerkstošās dziesmas! Un Es negribu ne dzirdēt tavu cītaru skaņu” (Am. 5:21–23). Caur pravieti Jesaju Dievs saka: „Kad jūs paceļat savas rokas, Es apslēpju Savas acis no jums, un, lai cik daudz jūs arī lūgtu, Es jūs tomēr neuzklausu, jo jūsu rokas ir aptraipītas asinīm” (Jes. 1:15).

Šie nopietnie vārdi liecina, ka Dievs tiešām kādu dievkalpošanas veidu nepieņem un neatzīst, savukārt kādu citu atzīst un uzskata par labu.

Šis *DZĪVĪBAS VĀRDA* numurs neatklās jums kādu īpašu Dievam tīkamas kalpošanas paņēmieni, bet vērsīs jūs uzmanību uz dažām būtiskām vietām Dieva vārdā, kur Dievs pats atklāj, kāda dievkalpošana Viņam patīk. To, vai jūsu dievkalpošana Dievam patīk, nenosaka jūsu reliģiskās idejas vai izjūtas, bet gan tas, ko Dievs ir atklājis Savā vārdā.

PATĪK DIEVAM?

Dievam tīkama dievkalpošana ir tā, ko Viņš pats ir noteicis un veicis. „Jo Dievs ir tas, kas pēc Savas labās gribas rosina gan jūsu gribēšanu, gan darbošanos”* (Fil. 2:13). Nepārprotams Dieva darba piemērs ir tas, ka Viņš sūtīja eņģelus pavēstīt ganiem, ka ir piedzimis Pestītājs (Lk. 2:10–14). Dzirdējuši eņģeļu pasludināto Labo vēsti, gani „griezās uz mājām, godāja un teica Dievu par visu, ko tie bija dzirdējuši un redzējuši” (Lk. 2:20). Ja gani nebūtu dzirdējuši Evaņģēliju, viņus nebūtu pārņēmis pāri plūstošs prieks un vēlme pielūgt Dievu.

Vislabāk Dievam patīk, ja Viņa bērni pielūdz Viņu tā, kā Viņš to noteicis. Jēzus par Dieva gribu attiecībā uz dievkalpošanu teica samariešu sievietei: „Tēvs tādus meklē, kas Viņu tā pielūdz” (Jņ. 4:23). Mēs lūdzam, lai ikviens šī **DZĪVĪBAS VĀRDA** lappuse vestu jūs prom no maldīgiem cilvēku spriedumiem un pievērstu Dieva gribai, ko Viņš atklājis Savā vārdā, lai jūs jo skaidrāk saprastu, kāda dievkalpošana patīk Debesu Tēvam.

Mīlais Kungs, visā pasaulē cilvēkiem šķiet, ka viņu dievkalpošana Tev patīk vislabāk. Tomēr Bībelē Tu nepārprotami esi norādījis, ka ir dievkalpošanas, kas Tev riebjas un ko Tu nepieņem, un ir arī tādas, kuras ir Tev tīkamas. Kungs, mēs lūdzam mūsu aizbildinātāja un starpnieka Jēzus vārdā, lai šajā žurnālā rakstītais un lasītāju pārdomas par Tavu vārdu būtu Tev pa prātām. Āmen.†

Dievlūdzēju grupa (fragments) © DesignPics.
Pareizticīgo priesteris (fragments) © DesignPics.
Sv. Nišas Gregora Episkopālās baznīcas bīskaps Svings (fragments) ©
Deivids Sandžers / DanitBelmont.com.
Cilvēks lūgšana pie Raudu mūra (fragments) © Mihails Levits / Shutterstock.
Budistu mūks (fragments) © Nicholas Rjabov / Shutterstock.
Kina, Āzija, Honkonga (budists un virāka kvēpināšana, fragments) © Iconotec
Royalty Free Photograph / Fotosearch.
Musulmanis lūgšanā (fragments) © Ingram Publishing / Fotosearch.

Tev būs svēto dienu svētīt

2. MOZ. 20:8

Kāpēc nekad nedz brīvā dabā, nedz zooloģiskajā dārzā nav novērots, ka pērtiķi pielūgtu Dievu? Pērtiķi nepulcējas uz dievkalpojumiem un nepielūdz Dievu tāpēc, ka Dievs Savu Bauslību ir rakstījis tikai cilvēku sirdīs (5. Moz. 6:6-7). Tieši tāpēc, ka Bauslība ir ierakstīta cilvēku sirdīs, ikvienam cilvēkam ir kaut vai miglaina nojauta, ka ir jāpielūdz kāds dievs.

VĒLME PIELŪGT NĀK NO DIEVA

Dievs nevēlas, lai jums būtu tikai „miglaina nojauta”, ka Viņš jāpielūdz. Tāpēc, kā redzams gleznā ar Mozu, Dievs ir devis baušļus, kuros skaidri pauž Savu gribu. Trešajā bauslī ir teikts: „Piemini sabata dienu, ka tu to svētī” (2. Moz. 20:8).

DIEVS PIEŠĶIR SVĒTUMU KALPOŠANAI!

Vai Dievam tīkama kalpošana izriet no Bauslības? Neapšaubāmi dievkalpošana un Dieva pielūgšana ir pavēlētā Bauslībā. Tomēr kristiešiem trešā baušļa – „piemini sabata dienu, ka tu to svētī” – ievērošana izriet no Evaņģēlija, ko Dievs ir pasludinājis pirms baušļu došanas: „Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, kas tevi izvedis..” (2. Moz. 20:2).

Mārtiņš Lutērs skaidro: „Kad Dieva vārds tiek lietots, uzklausīts, lasīts vai pārdomāts, – **caur šo vārdu tiek svētīts cilvēks, diena un darbs, – ne ārēja darba, bet vārda dēļ, kas mūs visus dara svētus**” (*Lielais katehisms // VG, 377. lpp.*). „Es esmu Tas Kungs, kas dara jūs svētus” (3. Moz. 22:32).

DIEVKALPOŠANA IR DIEVA KALPOŠANA JUMS

Mārtiņš Lutērs, skaidrojot trešo bausli, raksta: „Patiesā trešā baušļa nozīme ir tāda, ka mums šajā dienā jā māca un jā klausās Dieva vārds, tādejādi tiek svētīta gan diena, gan mēs paši” (*Luther's Works, Amerikas izdevums, 47. sēj., 92. lpp.*). Tāpēc „svētīšana”, par ko runā Dieva vārds, nav tas, ko mēs darām sabbatā. Tieši otrādi. Sabbata svētīšana ir tas, ko Dievs dara mūsos ar Savu dzīvo un dzīvu darošo vārdu, kad tas tiek sludināts un mācīts.

Par šķietamo pretrunu dievkalpojuma izpratnē Lutērs saka:

Lai kur Dieva vārds tiktu sludināts, no tā dabiski izriet, ka tajā pašā brīdī jeb laikā notiek svinēšana,

Filipe de Šampanja (1602-1674). *Mozus atnes baušļu galdiņus* (1663). Musée de Picardie, Amjēna, Francija. Fotografēšanas atļauja: Réunion des Musées Nationaux / Art Resource, NY.

un mums jāpaliek klusiem un jāpārtrauc visas citas nodarbes, tikai jārunā un jā klausās, ko Dievs mums pasludina, ko Viņš mums māca un pavēsta. Tādējādi viss ir pilnīgi atkarīgs no tā, vai mēs svētām dienu. Tas ir daudz svarīgāk nekā to svinēt. Jo Dievs taču nesaka: „Jums ir jāsvin svētā diena jeb jāpadarā tā par sabbatu,” – tas jau notiek pats no sevis. Nē, jums ir jāsvētī svētā diena jeb sabats. **Viņš tās svētīšanu uzskata par daudz svarīgāku nekā svinēšanu.** Un, ja nu vajadzētu atteikties no vienas vai otras vai arī tās nebūtu iespējams izpildīt, daudzkārt labāk būtu atteikties no svinēšanas, nevis svētīšanas. Jo bauslis daudz lielāku uzsvaru liek uz svētīšanu un sabats nav iedibināts pašā sabata dēļ, bet gan lai tas tiktu svētīts (*Luther's Works, 47. sēj., 92. lpp.*).

Pasaulei, kurā vairums uzskata, ka dievkalpošana jeb svētās dienas svētīšana ir tas, ko dara cilvēks, ir grūti pieņemt Lutera skaidrojumu. Tomēr ar dievkalpojumu ir tāpat kā ar visām citām lietām, kurās līdzdarbojaties jūs un Dievs: „Dievs ir tas, kas pēc Savas labās gribas rosina gan jūsu gribēšanu, gan darbošanos”* (Fil. 2:13).

Mīļais Kungs, palīdzi man saprast, ka pielūgšana un dievkalpošana ir auglis, ko manī radījis un briedinājis Tavs Evaņģēlijs. Palīdzi man ticībā pieņemt un saprast, ka svēto dienu nepadara svētu mūsu darbi, bet gan Tavs dzīvais vārds. Svētais Kungs, svētī Tavu dienu un svētī mūs (Jņ. 17:17) ar Tavu Vārdu Jēzu Kristu. Amen.†

DZĪVĪBAS VĀRDS

atzīst Svētos Rakstus par vienīgo ticības un dzīves normu. To pašu apgalvo arī citi grupējumi, konfesijas un sekta, taču **DZĪVĪBAS VĀRDS** pamatojas pieejā un interpretācijā, ko izvirzīja luteriskie reformatori. Viņi tiecās atjaunot baznīcu saskaņā ar Kristus, apustuļu un praviešu mācību, tādēļ mācīja, ka: Dieva vārds ir noteicošais; Kristus ir dzīvais un mūžīgais šī vārda iemiesojums; Svētais Gars izraisa ticību vienīgi caur Dieva vārdu un sakramentiem; visai mācībai jākoncentrējas uz Kristus personu un darbu, tādējādi atspoguļojot arī pareizu Bauslības un Evanģēlija izpratni.

STARPTAUTISKIE PĀRSTĀVJI

Aleksandrs Bite
Endrjū Elisa
Sergejs Gluškovs
Vjačeslavs Horpinčuks
Genādijs Koņins
Konstantīns Komarovs
Vsevolods Litkins
Žāms Fūks Mings
Paulo Moises Nerbas
Mindaugs Sabutis
Tīts Salumē
Anšī Simojoki
Dereje Tilahuns
Jānis Vanags

Daudzi cilvēki uzskata, ka Dievs pieņem jebkādu pielūgšanu un kalpošanu, ja vien tā tiek darīta no sirds. Tā nav! Samarijas sievietei, par kuru rakstīts 30.–31. lpp., Jēzus teica: „Tēvs tādus meklē, kas Viņu tā pielūdz” (Jņ. 4:23).

Satura rādītājs

2 Vai Dievam patīk ikviena pielūgšana?	20 Priecīgi doties!
4 Svētīt vai svinēt?	22 Kas ir dievkalpojums?
6 Dieva Labā vēsts — dievkalpojuma centrs	24 Dzīvais Dieva vārds mūzikā
8 Atbilde uz Dieva Labo vēsti	26 Pasludināt Dieva prātu pilnībā
10 Piedošana kā kalpošana	28 Velta dievkalpošana
12 Izvēlēties labo daļu	30 Kādus pielūdzējus Dievs vēlas
14 Klausīties Viņā	32 Pulcēšanās pasargājumam no ļauna
16 Kā Kristība saistīta ar iknedēļas dievkalpojumu	34 Dievs dara, ko Viņš grib
18 Svētais Vakarēdiens un dievkalpojums	36 Kalpošana ar dāvanām
	38 Meklējiet Rakstos

Kas no iesākuma bija — DZĪVĪBAS VĀRDS

1. JŅ. 1:1

DZĪVĪBAS VĀRDS tiek publicēts vairākās valodās.
Izdevējs: Concordia Mission Society, P.O. Box 8555,
St. Louis, MO 63126, USA.
Galvenais redaktors: Voless Šulcs (Wallace Schulz).

Iespiests ASV, 2008. Redakcijas adrese:
GOOD NEWS, 6973 Chippewa St.,
St. Louis, MO 63109-3061, USA.

DZĪVĪBAS VĀRDS iznāk angļu, krievu, ukraiņu, ķīniešu, spāņu, portugāļu, franču, latviešu, lietuviešu, baltkrievu, suahili, malagasu, korejiešu, slovaku un amharu valodās.

Svēto Rakstu citāti no Bībeles latviešu tulkojuma 1965. gada izdevuma revidētā teksta: Bībele. — R.: LBB, 1997.

* Citāti no Bībeles tulkojumiem: Jaunās Derības vēstules un Jāņa atklāsmes grāmata. — R.: LBB, 2001. Evanģēliji un Apustuļu darbi. — R.: LBB, 1999. VG — Vienprātības grāmata. — R.: Augsburgas Institūts, 2001.

Uz vāka: Hendriks Sjemiradzkijs (1843–1902). *Kristus un samariete* (1890) [fragments] © Ļvovas Valsts Gleznu galerija, Ukraina. Bridgeman Art Library.

DIEVS RADA DIEV- KALPO- JUMU

Šajā gleznā attēlots, ka eņģelis pasludina Dieva Evaņģēliju par VISAS PASAULES Pestītāja piedzimšanu (Lk. 2:8–14). Ar sava Evaņģēlija spēku Dievs rada Viņa pielūgšanu. Pāršķirdami lapu, jūs ieraudzīsiet vēl vienu gleznu, kas liecina par Dieva Evaņģēlija spēku. Tas ir vienīgais spēks, kas liek cilvēkiem Dievu pielūgt Viņam tīkamā veidā!

Nikolass Pīters Berhems. *Pasludinājums ganiem* (1656) © Bristoles Pilsētas muzejs un Mākslas galerija, Lielbritānija. Bridgeman Art Library.

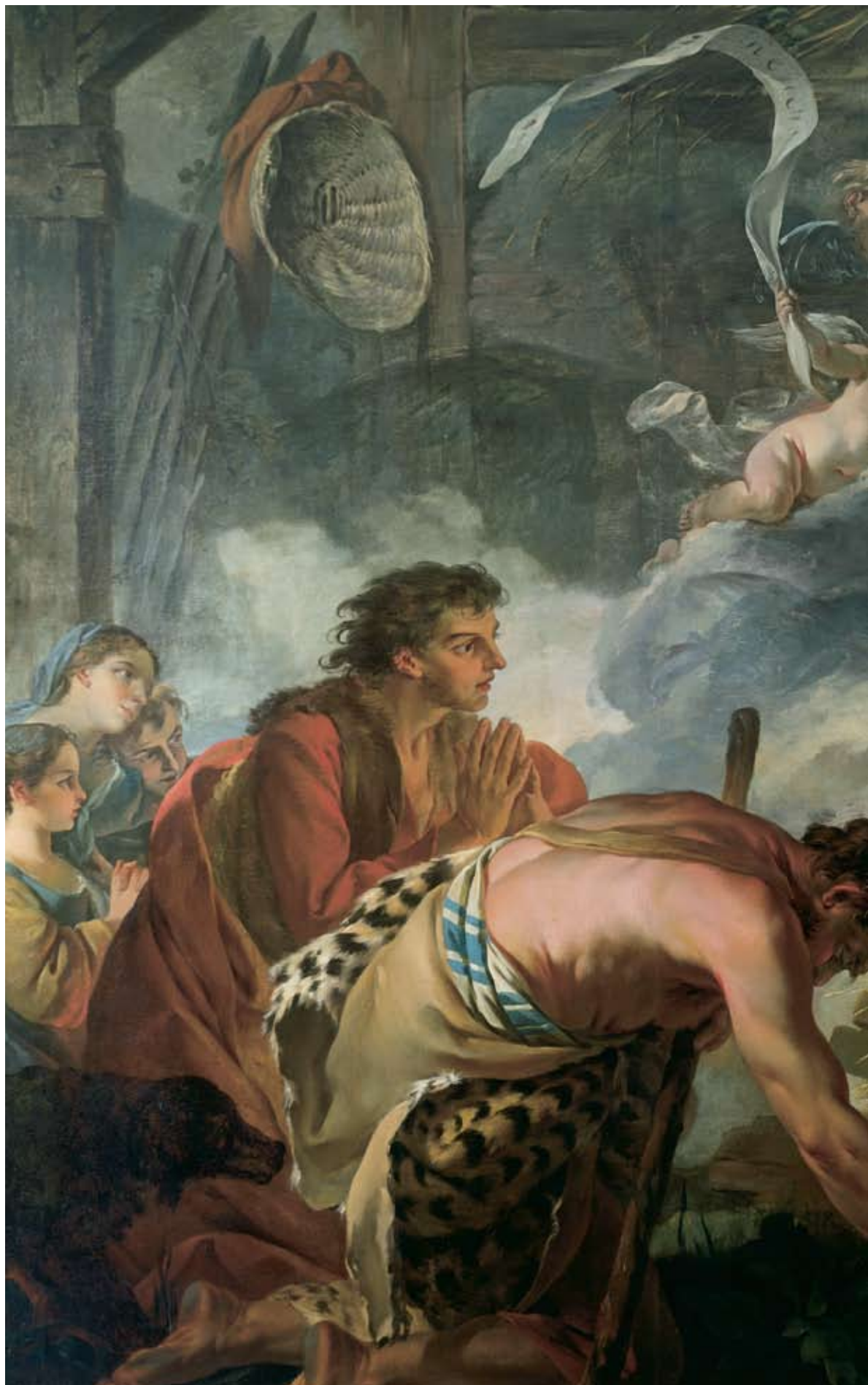
DIEVS RADA MŪSU ATBILDI

Dzirdējuši Dieva
Evanģēliju, gani
steidzās skatīt Pestītāju.

Ar Evanģēliju Dievs
pamudināja ganus Viņu
pielūgt, un tie „godāja
un teica Dievu par visu,
ko tie bija dzirdējuši un
redzējuši” (Lk. 2:20).

Vislabāk Dievam patīk
dievkalpošana, ko
izraisījis Dieva vārds,
un tā arī ir vienīgā
patiesā dievkalpošana.

**DIEVAM TĪKAMA
KALPOŠANA IR
SAISTĪTA TIKAI
UN VIENĪGI AR
EVANĢĒLIJU!**

Žans Marija Baptists Pjērs (1713–1789).
Gani pielūdz Jēzu (1745). Elizabetes,
Alana un Vorena Šeldenu fonds Alana
Šeldena III piemīpai. Fotogrāfija ©
1979 The Detroit Institute of Arts.

Jakopo Robusti Tintoretto (1518–1594). *Mielasts farizeja Sīmana namā: grēciniece Marija Magdalēna svaida ar eļļu Kristus kājas*. Museo Civico Paduġa / Dagli Orti / Mākslas Arhīvs.

„TEV TAVI GRĒKI *piedoti*”

Lk. 7:48

Šajā gleznā mēs redzam sievieti, kura, kā šķiet, dara kaut ko Jēzus labā, kā to evaņģēlists Lūka raksta: savām asarām un nožāvēja ar saviem matiem, un skūpstīja Viņa kājas, un tās svaidīja ar eļļu” (Lk. 7:38).

Uzmanieties, jo ārējā darbība var maldināt! Kaut arī izskatās, ka šī sieviete kalpo Jēzum, kaut ko paveicot Viņa labā, Jēzus šo notikumu parāda **pavisam citādi**. Viņš saka sievietei: „Tavi grēki tev ir piedoti.. Tava ticība tevi ir izglābusi. Ej ar mieru”* (Lk. 7:48, 50). Šī sieviete nāca pie Jēzus, „domādama par Kristu, ka pie Viņa meklējama grēku piedošana. Šī pielūgsme ir visaugstākā Kristus pielūgsme” (*Augsburgas ticības apliecības apoloģija* // VG, 108. lpp.).

DIEVAM TĪKAMAS KALPOŠANAS PIEMĒRS

Imperators Kārlis V pieprasīja pirmajiem luterāņiem izskaidrot viņu ticību. Pēc rūpīgām Svēto Rakstu studijām viņi gribēja uzsvērt, ka dievkalpošana nav nekas tāds, ko jūs **darāt Dievam**, bet gan tas, ko Dievs **dara jums**. Tā, piemēram, attiecībā uz sievieti, kura mazgāja Jēzus kājas savām asarām, kā tas parādīts šajā attēlā, viņi skaidroja:

Kristus negribēja teikt, ka sieva ar šo mīlestības darbu ir nopelnījusi grēku piedošānu. Viņš skaidri saka: „Tava ticība tev palīdzējusi.” .. Sieva nāca, domādama par Kristu, ka pie Viņa meklējama grēku piedošāna. ŠĪ PIE-LŪGSME IR VISAUGSTĀKĀ KRISTUS PIELŪGSME (*Augsburgas ticības apliecības apoloģija* // VG, 108. lpp.).

Pamatodamies Dieva vārdā, pirmie luterāņi bija pilnīgi pārliecināti, ka pati dievkalpojuma būtība ir **saņemšana no Dieva, nevis došana Viņam**, tāpēc savā ticības apliecībā viņi pie tā atgriežas vēlreiz.

Šī mācība, ka Evaņģēlijā visaugstākā dievkalpošana ir alkas pēc grēku piedošānas, žēlastības un taisnības, nes vislielāko mierinājumu. Par šo dievkalpošanu Kristus saka: „Jo tāda ir Mana Tēva griba, lai ikvienam, kas skatā Dēlu un Viņam tic, būtu mūžīgā dzīvība” (Jņ. 6:40) (*Augsburgas ticības apliecības apoloģija* // VG, 140. lpp.).

PĀRBAUDIET SAVU IZPRATNI PAR DIEVKALPOŠANU LK. 7:48–50 GAISMĀ

Vai šai Lūkas evaņģēlijā pieminētajai sievietei varētu būt kāda nozīme jūsu dzīvē? Ir gan, jo viņa ir kā spogulis, ar kura palīdzību jūs varat saskatīt un izvērtēt pats savus ieskatus un attieksmi pret dievkalpošanu. Neapšaubāmi ir tādas lietas, ko jūs darāt Jēzum. Lai arī nemazgājat Viņa kājas savām asarām, jūsu veiktā dievkalpošana var būt lūgšana (Ap. d. 2:42), ziedojumu došana (Mk. 12:42–44), dziedāšana (Ps. 100:2; Kol. 3:16) un mīlestības darbi jūsu tuvākajam (Rom. 12:1–2).

Šīs sievietes piemērs rāda, ka tas, ko **jūs darāt Dievam, NAV BŪTISKĀKAIS Dievam tīkamā dievkalpošanā**. Jūsu darbi ir **atbildes reakcija uz Dieva mīlestību un žēlastību**, kas izlieta pār jums dievkalpošanā. **Galvenais dievkalpošanā ir Kristus darbs**, dāvājot grēku piedošānu, ko Viņš mums nopelnīja pie krusta. „Mēs mīlam, jo Viņš ir mūs pirmais mīlētājs”* (1. Jņ. 4:19).

PĀRBAUDIET, VAI JŪSU DIEVKALPOŠANA IR DIEVAM TĪKAMA

Kas jums ir svarīgākais dievkalpošanā? Vai jūs vairāk nodarbina domas par to, ko jūs **darāt Dievam**, vai arī tas, ko Dievs **dara jums labā**? Padomājiet par sievieti, kas attēlota šajā gleznā. Lai viņas piemērs ir paraugs jūsu attieksmei pret dievkalpošanu, un tad tā būs Dievam tīkama. Nāciet pie Jēzus tāpat kā viņa — nevis pienesot dāvanas, kuras Viņam vajadzētu uzskatīt par vērtīgām, bet gan ilgojoties saņemt grēku piedošānu, apžēlošanu un attaisnošanu. Tās ir dāvanas, ko Dievs labprāt mums dod. Viņš tās dāsni sniedz Savā vārdā, Viņa dāvātajā Kristībā (16.–17. lpp.) un Svētajā Vakarēdienā (18.–19. lpp.).

Mīlais Kungs, māci mani, lai dievkalpošanā es, tāpat kā šī sieviete, nebūtu devējs, bet gan saņēmējs. Lai mana pielūgsme būtu Tev pieņemama un vērtīga Tavās acīs un es dievkalpošanā raudzītos tikai pēc Tevis dāvātās piedošānas un jaunās dzīves. Uzrunā mani Tava vārda pasludinājumā, Kristībā un Svētajā Vakarēdienā, tāpat kā Tu uzrunāji šo sievieti, sakot: „Tavi grēki tev ir piedoti.. Tava ticība tevi ir izglābusi. Ej ar mieru”* (Lk. 7:48, 50). Amen. †

„Marija sev izraudzījusies labo daļu”

LK. 10:42

Galā koncerta klausītāji Tivoli koncertzālē Kopenhāgenā 2004. gada 10 jūnijā atzina, ka dzirdētā mūzika viņus dziļi saviļņojusi.

Arī daudzos dievkalpojumos un reliģiskās ceremonijās var saskatīt līdzību ar šādiem koncertiem. Tās tiek rīkotas lielās pasauleslavenās katedrālēs vai pat kā milzīgas sapulces brīvā dabā. Laba mūzika kvalitatīvā izpildījumā un daudzo cilvēku klātbūtnē izraisa ārkārtīgi spēcīgu emocionālu pārdzīvojumu. Šādi vērienīgi pasākumi daudziem cilvēkiem šķiet nesalīdzināmi iespaidīgāki par dievkalpojumu, piemēram, nelielā baznīciņā attālā Austrālijas normalē vai kaut kur Āfrikas vidienē.

IR PAVISAM CITĀDI, NEKĀ IZSKATĀS!

Paraugieties attēlā blakus lappusē, kur Marija uzmanīgi klausās, sēžot pie Jēzus kājām. Nekas Marijas pozā neliecina par „iedvesmojošu” dievkalpošanu. Jūs varētu jautāt, kāpēc mēs izvēlējamies attēlu ar Mariju, kura klausās Jēzu? **Tāpēc, ka Jēzus uzteica Mariju, nevis gādīgo namamāti Martu par vēlmi saņemt dzīvu darošo Dieva vārdu** (Jņ. 6:63).

Kad Jēzus ienāca viņu namā, Marta steidza rūpēties un gādāt, tā cerot iepriecināt savu Kungu. Turpretī Marija apsēdās pie Jēzus kājām, uzmanīgi klausoties un ļaujot savam Kungam paēdināt viņas dvēseli ar Viņa dzīvo un dzīvu darošo vārdu (Mt. 4:4). Kad Marta savam Kungam sūdzējās, ka Marija nevis čakli palīdz viņai, bet tikai sēž un klausās Jēzu, Viņš atbildēja: „Marta, Marta, tu rūpējies un zūdies par daudzām lietām. Bet tikai vienas lietas vajag, **MARIJA SEV IZRAUDZĪJUSIES LABO DAĻU**, tā viņai netaps atņemta” (Lk. 10:41–42).

DIEVKALPOŠANA SĀKAS NEVIS AR DOŠANU, BET GAN SAŅEMŠANU

Kamēr Jēzus runāja, Marta centās Viņam izpatikt, piedāvājot savam Kungam daudzas dažādas lietas. Turpretī Marija vienkārši saņēma, ko Jēzus viņai mīlestībā gribēja

dot, – Viņa dzīvu darošo vārdu (Jņ. 6:63). Dažkārt gan arī Kristus sekotāji savā pielūgšanā un kalpošanā kaut ko sniedz Viņam. Tomēr vispirms mums ar Viņa dzīvo vārdu ir jāsaņem jauna dzīve, un tikai tad mēs kļūstam spējīgi uz šo dāvanu atbildēt.

DIEVAM TĪKAMA PIELŪGŠANA

Centieni mūsu devumu dievkalpošanā pacelt pāri tam, ko esam saņēmuši, nav nekas jauns. Pēc rūpīgas un vairākkārtējas Rakstu caurskatīšanas pirmie luterāņi ar dziļu pārliecību publiski apliecināja: „Šī mācība, ka **Evaņģēlijā VISAUGSTĀKĀ DIEVKALPOŠANA ir alkas pēc grēku piedošanas, žēlastības un taisnības, nes vislielāko mierinājumu**” (*Augsburgas ticības apliecības apoloģija* // VG, 140. lpp.).

Uzmanīgi aplūkojiet šo attēlu un pārdomājiet Jēzus vārdus Lk. 10:41–42. Vai, ejot uz dievkalpojumu Dieva namā, jūs jūtat pienākumu kaut ko „paveikt” Dievam? Vai arī jūs nākat uz baznīcu kā uz mielastu, gatavi ļauties, lai Viņš ar dziedējošo maltīti paēdina jūsu dvēseli? Tāpat kā visās citās garīgās dzīves jomās, Dievs ir tas, kurš pirmais nāk pie jums, un jūsu pielūgšana un Dievam veiktie darbi seko. „Jo Dievs ir tas, kas pēc Savas labās gribas rosina gan jūsu gribēšanu, gan darbošanos”* (Fil. 2:13).

Mīļais Kungs Jēzu, paldies Tev, ka esi man devis šo piemēru ar Mariju un Martu. Ik reizi, kad nāku Tavā namā uz dievkalpojumu, sagatavo manu sirdi, lai varu saņemt Tavu dzīvo vārdu, kas ļauj man Tevi pielūgt un Tev kalpot. Visvairāk Tev patīk, ka es saņemu Tavu dzīvo un dzīvu darošo vārdu. Palīdz man, lai es tāpat kā Marija izraudzītos sev „labo daļu” un satvertu Tavu dzīvo darošo vārdu pasludinājumā un sakramentos. Tavā dārgajā vārdā, Jēzu, Tevi lūdzu un uz Tevi paļaujos. Āmen.†

OPTIMAM PARTEM
ELEGIT

„ŠIS IR MANS MĪLAIS DĒLS.. TO JUMS BŪS KLAUSĪT”

MT. 17:5

Izlasot par sievieti, kura mazgāja Jēzum kājas (10.–11. lpp.) un par Martu un Mariju (12.–13. lpp.), jūs, iespējams, gribētu jautāt — ja jau dievkalpošanā galvenais ir klausīties Jēzu, kā tad ir ar manām lūgšanām, dziedāšanu, ziedošanu un citām lietām? Vai tad arī tas nepieder pie dievkalpojuma? Pirmie luterāņi, atbildot uz šo un līdzīgiem jautājumiem, norādīja uz lielo brīnumu, kas attēlots šajā gleznā.

Te trīs Jēzus mācekļi pārsteigti ierauga, ka „Viņa vaigs spīdēja kā saule un Viņa drēbes kļuva baltas kā gaisma. Un.. parādījās Mozus un Ēlija” (Mt. 17:2–3). Uz mācekli Pēteri redzētais atstāja tik lielu iespaidu, ka viņš tūdaļ gribēja kaut ko paveikt Jēzus labā. Viņš teica: „Kungs, šeit mums ir labi. Ja Tu gribi, es celšu šeit trīs teltis — vienu Tev, vienu Mozum un vienu Ēlijam” (Mt. 17:4).

ATCERĪTIES GALVENO DIEVKALPOŠANĀ — KLAUSĪTIES

Tomēr, izdzirdējis balsi no debesīm, Pēteris uzreiz pārtrauca savu rosīšanos. Dievs pasludināja Pēterim (un Viņš to saka ikvienam no mums): „Šis [Jēzus] ir Mans mīlais Dēls.. TO JUMS BŪS KLAUSĪT” (Mt. 17:5).

Pirmie luterāņi šo Rakstu vietu izmantoja kā piemēru, kas palīdz izprast dievkalpošanu. Lai parādītu lielo atšķirību starp dievkalpošanu, vai nu klausoties Jēzu, vai arī kaut ko darot Viņa labā, viņi pirmo dēvēja par Evaņģēlija kalpošanu, bet otro — par Bauslības kalpošanu. Pie tam viņi uzsvēra, ka EVANĢĒLIJA KALPOŠANAI VIENMĒR JĀNĀK PA PRIEKŠU. Bauslības kalpošana, proti, darbi, ko jūs darāt, atsaucoties dzirdētajam Dieva vārdam, ir tikai rezultāts.

Evaņģēlija kalpošana un dievkalpojums ir dāvanu saņemšana no Dieva. Turpretī Bauslības kalpošana ir mūsu dāvanu pienešana un upurēšana Dievam. Taču, **iekams mēs neesam salīdzināti ar Dievu un atdzimuši, mums nav nekā, ko Viņam piedāvāt.** Šī mācība, ka Evaņģēlijā visaugstākā dievkalpošana ir alkas pēc grēku piedošanas, žēlastības un taisnības, nes vislielāko mierinājumu.. Tēvs saka: „Šis ir Mans mīlais Dēls, pie kura Man labs prāts; To jums būs klausīt” (Mt. 17:5) [*Augsburgas ticības apliecības apoloģija* // VG, 140. lpp.].

DIEVS AR SAVU VĀRDU IZRAISA JŪSU DARBOŠANOS

Varbūt šis pāris analogijas jums palīdzēs labāk izprast Evaņģēlija kalpošanas lielo nozīmi (t. i., uzklaušāšanu un saņemšanu no Jēzus), kurai vispirms jāienāk jūsu sirdī un prātā.

➤ Sēkla nespēj radīt stumbru, lapas un nest labus augļus, pirms nav saņēmusi iedarbību no ārienes. Vispirms sēkla ir jāiesēj zemē un jāaplaista. Arī Jēzus vispirms „iedarbojas” uz mums dievkalpošanā. Mums ir jāsaņem no Viņa, un tikai pēc tam mēs spējam nest labo darbu augļus (Kol. 1:10) jeb veikt Bauslības kalpošanu.

➤ Miris cilvēks nespēj neko darīt. Vispirms to vajag uzcelt no mirušajiem, lai tas spētu darboties (Jņ. 11:38–44). Tāpat arī Dievam vispirms jūs jādara dzīvu ar Savu vārdu, lai jūs uzceltu no grēku nāves (Ef. 2:1), pirms jūs ticībā spējat darīt Dievam tīkamus darbus — Viņu lūgt, slavēt dziesmās vai dot ziedojumus.

LAI ŠIS ATTĒLS JUMS ATGĀDINA PAREIZO VIRZIENU

Dievs Tēvs nevēlas, lai jūs dievkalpošanā par galveno uzskatītu savu darbošanos. Kā tas redzams Jēzus pārvēršanās notikumā, kas attēlots šajā gleznā, Viņš vēlas, lai jūs īpaši pievērstu uzmanību vārdiem: „To jums būs klausīt” (Mt. 17:5). Kad Dieva spēcīgais un dzīvais vārds tiek uzklaušīts, tas paveic jūsu lielas lietas (1. Tes. 2:13), rosinot tādus labus darbus kā lūgšana, dziedāšana, ziedošanu un kalpošana savam tuvākajam.

Tāpēc nesteidzieties pirmais kaut ko izdarīt Jēzus labā. Pārdomājiet Pētera rīcību šeit attēlotajā notikumā. Pievērsiet uzmanību tam, ko Dievs un Dieva vārds dara jūsu. Ieklausieties Viņā (Mt. 17:5). Dievs grib, lai jūs zinātu, ka labākais veids, kā Viņu godāt, kā paust Viņam savu mīlestību un kā Viņam kalpot, ir ieklausīties Viņa vārdos un paturēt tos sirdī.

Mīlais Kungs Jēzu, palīdzi man, lai, nākot uz dievkalpojumu, es spētu atvērt visas citas domas un pievērst savu uzmanību vienīgi Tavam vārdam. Atver manu sirdi Tavam vārdam, lai es ļautu Tev darboties manī un tādējādi es Tevi godātu un Tev kalpotu, darot tādus darbus, kas Tev ir tīkami. Āmen. †

Kristiba, Digital Vision / SuperStock.
Lupa © Comstock / SuperStock.

KATRĀ DIEVKALPOJUMĀ MUMS TIEK ATGĀDINĀTS, KA

AR KRISTĪBU MĒS IEEJAM ATJAUNOTĀ DZĪVĒ

ROM. 6:4

Šis *DZĪVĪBAS VĀRDA* numurs ir veltīts dievkalpojumam. Tomēr šajā attēlā ir redzama Kristība. Jūs varētu jautāt, vai, runājot par Kristību kā dievkalpojuma sastāvdaļu, Kristības nozīme netiek par daudz izcelta? Nekādā ziņā ne! Tālāk sniegts paskaidrojums, kā Kristība IR saistīta ar iknedēļas dievkalpojumu.

† Dieva vārds Kristību salīdzina ar „uzpotēšanu” (Rom. 6:4-5; 11:17), ar ko Dievs mūs, kas garīgi bijām miruši, savieno ar dzīvo Kristu (Gal. 3:27; Ef. 2:4-5).

† Šajā attēlā parādīta brīnumainā Dieva dāvatā Kristība – uzpotēšana dzīvajam stumbram Kristum. Kā zars tiek uzpotēts kokam, parādīts palielinājumā ar lupu.

† Jūs, kā zars būdams uzpotēts un tādējādi savienots ar dzīvu darošo stumbru un sakni, kas ir Kristus, saņemam dzīvību no šīs saknes (Rom. 11:17). Zars nespēj pats ražot barības vielas un veidot savu sulu, kas to uzturētu dzīvu un veselu. Dievs jums atgādina, ka „ne tu nesi sakni, bet sakne nes tevi” (Rom. 11:18).

† Kā zars saņem dzīvības sulas no saknes, tāpat arī jūs visu nepieciešamo savai garīgajai dzīvībai un veselībai saņemam DIEVKALPOJUMĀ, kur jums tiek sniegts dzīvu darošais Dieva vārds (Jņ. 6:63) un Viņa dzīvu darošais Svētā Vakarēdiena sakraments.

† Tāpēc, tiklīdz jūs pārstājat regulāri apmeklēt dievkalpojumu (Ebr. 10:25), jūs noslēdzat sev pieeju tai dzīvības sulai, kuru Jēzus vēlas jums dot, lai tā plūstu jūsos (Jņ. 15:4-5).

† Ir kāda būtiski svarīga lieta, kas jāzina jums un visiem, kuri ir kristīti. KRISTĪBĀ UZPOTĒTAIS ZARS IR JĀUZTUR! Uzpotētajam zaram ir jābūt dzīvam un „atvērtam”, lai Kristus dzīvais vārds varētu plūst jūsos. Citādi jūs kā zars pamazām nokalstat un mirstat. Ar šo attēlu un piemēriem, kas balstīti Dieva vārdā, mēs esam centušies paskaidrot, cik svarīgi ir regulāri piedalīties dievkalpojumā, lai jūs nekļūtu garīgi nespēcīgi vai pat miris.

† Šis attēls rāda arī, cik tas ir svarīgi, ka jūsu bērni un mazbērni tiek kristīti un regulāri vesti uz svētdienas skolu un dievkalpojumu. Ja jūsu mīļie kā zari regulāri nesaņem dzīvinošo koka sulu no Jēzus, tie nevar būt spēcīgi un dzīvi zari!

† Bet kā ir ar cilvēkiem, kuri neapmeklē baznīcu, tomēr apgalvo, ka ir kristieši un ka viņi ir dzīvi Kristū? Šādi cilvēki, kuri gan dēvē sevi par kristiešiem un pat rīkojas kā kristieši, tomēr nesaņem dzīvu darošo Dieva vārdu pasludinājumā un sakramentos, ir kā nokaltuši stādi vai sažuvuši ziedi. Ārēji viņi var izskatīties dzīvi, bet patiesībā ir miruši.

† Kad tiek kristīts bērniņš, varbūt labs atgādinājums vecākiem būtu, ja tiem tiktu uzdāvināts kāds tikko uzpotēts stāds. Rūpējoties par augu un to regulāri laistot, viņi varētu paturēt prātā, ka arī ikvienam no mums, kas Kristībā esam uzpotēti Kristum, nepieciešams iknedēļas dievkalpojums, kurā mēs saņem dvēseles veldzi dzīvu darošajā Dieva vārdā (Jņ. 4:10-14).

Mīlais Kungs, atgādini man ik dienas, ka Kristībā Tu mani esi uzpotējis mūžam dzīvajam Jēzum. Uzturi mani Tava dzīvā vārda spēkā, lai es neatkristu un regulāri piedalītos dievkalpojumos, saņemot Svēto Vakarēdienu. Lai tādējādi es kā potzars jo cieši turētos pie Tevis un saņemtu Tavu dzīvības sulu. Ar palāvību Tevi lūdzu Jēzus vārdā. Āmen. †

Dieva vārds, Kristība un Vakarēdiens ir mūsu ceļa rādītāji

Komentējot Kaina izpratni par pielūgsmi, Mārtiņš Luters, uzsvēra, ka pareiza Dieva pielūgšana nesaistās ar Dieva vārda uzklaušīšanu vien. Proti, pareizai pielūgsmei ir nepieciešamas arī Dieva Kristības un Vakarēdiena dāvanas. Daudzi uzskata Vakarēdienu par tādu kā pielūgsmes „ekstru”, kas nav obligāta dievkalpojuma sastāvdaļa. Turpinājumā piedāvājam jums fragmentu no M. Luteru komentāra 1. Mozus grāmatai, kurā viņš uzsver, cik svarīgi ir saglabāt dievkalpojumā *visas trīs* Dieva dāvanas, nosaucot Dieva vārdu, Kristību un Svēto Vakarēdienu par „mūsu ceļa zīmēm”.

Visi Svētajos Rakstos minētie vēsturiskie notikumi pierāda, ka laipnais, žēlsirdīgais Dievs Savā pāriplūstošajā žēlastībā līdz ar Savu vārdu dod arī ārēji redzamu zīmi un darbu, lai ar tās kā ar sakramenta palīdzību cilvēkiem atgādinātu un ļautu jo drošāk ticēt, ka Dievs grib būt viņiem žēlīgs un labvēlīgs. Arī pēc grēku plūdiem ir parādījusies varavīksne – kā droša zīme tam, ka turpmāk Dievs vairs neliks nākt pār zemi tādām sodam. Ābrahāmam tika dota apgraizīšana, lai viņš – kā tālāk lasīsim – varētu spriest un būt pārliecināts, ka Dievs viņam un viņa dzimumam grib dot Pēcnācēju, kurā tiks svētītas visas tautas. Jaunajā Derībā mums ir Kristība un Altāra sakraments – kā redzamas žēlastības zīmes, lai mēs ticētu un varētu droši spriest, ka mūsu grēki Kristus ciešanu dēļ ir atcelti un mēs caur Viņa nāvi esam pestīti. Tā nu baznīca nekad nav palikusi bez ārēji redzamām zīmēm, ka nebūtu varējusi zināt, kur īsti Dievs grib būt atrodams un sastopams..

Un īpašs mierinājums Ādamam bija tas, ka pēc paradīzē stādītā dzīvības koka un citu lielisku Dieva žēlastības zīmju zaudējuma Dievs viņam dod citu zīmi, proti, upuri, ar kura palīdzību viņš var saprast, ka Dievs viņu neatstums, bet rūpēsies par viņu un nenovērsīsies no viņa. To Dievs parāda, aizdedzinādam upurus ar uguni no debesīm, – kā lasām par Mozus (Lev. 9:24) un Elijas (1 Kēn. 18:38) upuriem. Jo tās bija drošas Dieva žēlastības norādes, kas nabaga cilvēkiem bija vajadzīgas, lai tie nepaliktu pilnīgi bez gaismas un Dieva žēlastības atziņas.

Tagad mūsu rīta zvaigznes ir Dieva vārds, Kristība un mūsu Kunga Vakarēdiens, uz ko raugāties kā uz drošām Dieva žēlastības zīmēm. **Jo mēs varam dro-**

ši spriest un sacīt, ka Kristus, grēku piedošana un mūžīgā dzīvošana ir tur, kur ir Altāra sakraments, Kristība un Dieva vārds. Tāpat arī zinām, ka tur, kur šo žēlastības zīmju nav vai ļaudis tās nicina, ne tikai nav žēlastības, bet noteikti rodas arī neganti maldi – tur cilvēki izdomā citus dievkalpošanas veidus un citas zīmes. Tā grieķi ir pielūguši Apollonu, citas tautas atkal citus velnus – ēģiptieši Anubisu, Serapīdu, krokodilu, ķiplokus un sīpolus; romieši pielūguši Jupiteru, Kvirīna un Pricīpa kaunpilnos tēlus, Venēru u. c.

NESEKO SAVĀM BEZCERĪBAS SAJŪTĀM, BET SEKO DIEVA VĀRDAM UN SAKRAMENTIEM, KURI DOD MŪŽĪGO CERĪBU!

Jo, kad ir pazaudēta Evaņģēlija gaisma un Dieva dotās žēlastības zīmes, tad ļaudīm noteikti jāmetas turp, kur tos dzen viņu siržu tieksmes un kārības.

Šī savādā un pārsteidzošā elku kalpība norāda, cik liela dāvana ir Dieva vārds un *žēlastības zīmes, ko Viņš pats mums parādījis un sniedzis.* Ja pagāni būtu gribējuši iet jūdu pēdās, viņi nekad nebūtu nonākuši tik briesmīgā, nedzirdētā elku kalpībā. Un arī paši jūdi, ja tie būtu pievērsuši uzmanību Dieva vārdam, nekad nebūtu sākuši aplamu upurēšanu, kas kļuvusi par īstu Dieva zaimošanu. Ja mēs būtu pietiekami augstu vērtējuši Kristību un Altāra sakramentu, tad mums nebūtu vajadzējis kļūt par mūkiem; tad arī baznīcā nekas nebūtu ticis mācīts par šķīstītavu, mises upuri un citām bezdievīgām lietām. Bet, kad ar bezdievīgu pāvestu palīdzību Evaņģēlija gaisma tika apdzēsta, kļuva gluži viegli pārliecināt ļaudis pievērsties šādām negatīvām.

Tādēļ tā ir nenovērtējama dāvana, ka Dievs ne tikai uzrunā cilvēkus ar Savu vārdu, bet arī pievieno vārdam redzamas žēlastības zīmes, kādas Jaunajā Derībā ir Kristība, Altāra sakraments un absolūcija.. **Tādēļ – lai mūžīgi slavēts Dievs, kas ar Savu vārdu mūs atkal izglābis no šādas briesmīgas elku kalpības un dažādiem maldiem, apveltīdams ar Savas žēlastības zīmēm, tā ka varam tās saņemt savā durvju priekšā, jā, katrs savā mājā un gultā.** †

– Mārtiņš Luters, *1 Mozus grāmatas skaidrojums.*

– R.: Luterisma mantojuma fonds, 2007.

– 1. sējums. – 268.-271. lpp.

Irākas kristieši saņem Svēto Vakarēdienu

VIENU ES IZLŪDZOS — BŪT

Tā Kunga namā vienmēr

PS. 27:4

Neseni statistikas dati rāda, ka procentuāli ļoti maz, piemēram, Krievijas vai Rietumeiropas, iedzīvotāju dievkalpojumus apmeklē katru nedēļu. Un, kaut arī amerikāņi tiek uzskatīti par kristīgu nāciju, pēdējās socioloģiskās aptaujas liecina, ka tikai 40% piedalās dievkalpojumā vismaz reizi nedēļā. Tomēr pašu ASV kristīgo baznīcu apkopotie statistikas dati ir daudz bēdīgāki. Saskaņā ar tiem tikai 20% ASV iedzīvotāju regulāri apmeklē baznīcas dievkalpojumus.

IZBRĪNS!

Šāda statistika izraisa mūsos skumjas un neizpratni, kad ieklausāmies psalmista vārdos: „**Vienu es izlūdzos no Tā Kunga, pēc kā es kāroju: ka es varu palikt Tā Kunga namā visu savu mūžu**, skatīt Tā Kunga jaukumu un pielūgt Viņu Viņa svētajā vietā” (Ps. 27:4).

Ja mūsdienų pasaulē vairumam cilvēku baznīcas apmeklējums ir vienaldzīgs vai arī viņi pat izvairās no piedalīšanās iknedēļas dievkalpojumā, tad psalmists savukārt uzsver, ka **viņam Tā Kunga dievkalpojums ir lielākais prieks, tas, pēc kā viņš ilgojas visas sava mūža dienas**. Turklāt psalmists apgalvo, ka viņš vēlas iet Tā Kunga namā **vairāk par visu pasaulē!**

Varbūt jūs jūtaties vainīgs, ka nebūt nealkstat būt dievkalpojumā katru dienu un pat katru nedēļu ne. Tāpēc apskatīsim divus galvenos iemeslus, kas liek psalmistam ilgoties būt Tā Kunga namā katru viņa mūža dienu. Lūdziet, lai šie Dieva iedvesmotie vārdi jums palīdz.

IR CITĀDI, NEKĀ IZSKATĀS!

Pirmkārt, Dieva dāvātajā ticībā psalmists apzinājās, ka iešana Tā Kunga namā nav tas pats, kas iešana uz skolu, lai sevi pilnveidotu. Dieva nams ir garīga dziednīca, kur dievkalpojumā Dievs ar Savu dzīvo vārdu darbojas jūsos, jūs šķīstīdams un dziedinādams. Pats Kungs liek psalmistam sacīt: „Viņš sūtīja Savu vārdu un dziedināja viņus” (Ps. 107:20); kā arī: „Stiprini mani ar Savu vārdu” (Ps. 119:28). Salamana pamācībās Dievs saka: „Mans dēls, ievēro manus vārdus, un lai tava auss nosliecas manai runai pretī! Lai tie neizslīd no tavas apziņas un redzesloka; saglabā tos savā sirdī! Jo tie ir dzīvība tiem, kas tos atrod, un ir zāles visai viņu miesai, kas dziedina” (Sal. pam. 4:20–22).

Otrkārt, psalmists vēlas „palikt Tā Kunga namā visu [savu] mūžu”, jo Dieva namā saņemta svētība nav salīdzinā-

nāma ar vienkāršu emocionālo pacēlumu, ko gūstam, apmeklējot futbola vai hokeja spēli, vērojot olimpiādi vai vērienīgu muzikālu uzvedumu. Kaut arī šādu pasākumu izraisītais pārdzīvojums var būt ļoti liels, emocijas drīz vien izplēn, kad tas ir beidzies. Turpretī ik reizi, kad jūs ejat Tā Kunga namā, Dieva dzīvais vārds tiek dēstīts jūsu sirdī (Jēk. 1:21; 1. Pēt. 1:23). Kad dievkalpojums ir beidzies un jūs iznākat no baznīcas, Dieva vārds nemirst un nemazinās. Kad jūs dievkalpojumā ar dvēseles slāpēm esat uzņēmis Dieva vārdu, Dievs pats ir aizvien par to nomodā, lai tas piepildītos (Jer. 1:12). Dieva darbs, ko Viņš jūsos veic ar Savu vārdu, nezūd un nemazinās, bet gan aug un nes brīnišķīgus augļus jūsu dzīvē (Jņ. 15:5).

Tāpēc arī psalmists saka: „Vienu es izlūdzos no Tā Kunga, pēc kā es kāroju: ka es varu palikt Tā Kunga namā visu savu mūžu, skatīt Tā Kunga jaukumu un pielūgt Viņu Viņa svētajā vietā” (Ps. 27:4). Psalmists zina, ka dievkalpojumā mēs saņemam nevis pārejošas emocijas, bet gan Dieva vārda sēklu, kas tiek dziļi iedēstīta mūsu sirdīs, darbojas mūsos un nes tādus augļus, par kādiem neesam spējuši pat iedomāties (Ef. 2:10). Tāpat arī psalmists zina, ka viņa sirdī dēstītā Dieva vārda sēkla var izglābt viņa dvēseli (Jēk. 1:21).

DIEVKALPOJUMS NAV DOŠANA, BET ŅEMŠANA!

Turpmāk, dodoties uz dievkalpojumu, nedomājiet par to, ko jūs *dosiet* Dievam. Tāpat arī negaidiet spēcīgas, bet pārejošas emocijas, kādas cilvēki gūst no sporta sacīkstēm vai muzikālām izrādēm. Nāciet Dieva namā tāpat kā psalmists — gatavs saņemt to, ko Dievs, jūsu dziedinātājs, vēlas jūsos darīt ar Savu vārdu un Garu. Lūdziet līdz ar viņu.

„Apžēlojies par mani, ak, Dievs, Savā žēlastībā, izdzēs manus pārkāpumus Savā lielajā apžēlošanā! Mazgā mani pavīsam tīru no manas noziedzības un šķīsti mani no maniem grēkiem! .. Šķīsti mani no grēkiem ar izapu, lai es topu šķīsts, mazgā mani, lai es topu baltāks par sniegu! Liec man atkal baudīt prieku un labsajūtu, lai līksmojas kauli, kurus Tu esi man salauzījis! Aplēp Savu vaigu manu grēku priekšā un izdzēs visus manus noziegumus! Radi manī, ak, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī pastāvīgu garu! Nerāidi mani prom no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu! Atdod man atkal atpakaļ Savas pestīšanas prieku un stiprini mani ar paklausības garu” (Ps. 51:3–4, 9–14). Amen. †

KAS IR DIEVKALPOJUMS?

BAZNĪCA	KĀDI IR VIŅU UZSKATI PAR DIEVKALPOJUMU	KAS NO TĀ IZRIET ?
DIEVA DRAUDZES / PENTAKOSTĀĻI	Dieva draudžu apvienības mūzikas vadītājs Toms Makdonalds ir izplatījis vēstījumu „10 iemesli, kāpēc es mīlu dievkalpojumu.” Tajā viņš apgalvo, ka kristiešu dievkalpojums „izveido komunikācijas kanālu, kas dod iespēju Dievam runāt un tikt sadzirdētam.” Dr. Makdonalds salīdzina dievkalpojumu ar telefona līniju, kas ietiecas debesīs. „Ar katru nākamo dziesmu telefona kabelis sniedzas aizvien tālāk un tālāk. Ja ar dziesmām mēs spējam noturēt pareizo virzienu, kabelis savienojas ar debesu kontaktligzdu. Un pēkšņi mēs esam nonākuši Viņa [Dieva] sajūtāmā klātienē.” Šajā gadījumā dievkalpojuma būtība ir izprasta pilnīgi acgārnī. Tiek uzsvērts, ka nevis Dievs ir tas, kurš pirmais runā vai rīkojas, bet mūsu rīcība tiek uzskatīta par cēloni, kas mudina Dievu mums atbildēt.	Reformātu, katoļu un pentakostāļu baznīcu viedokļi jautājumā par kalpošanu Dievam būtībā sakrīt. No viņu mācības izriet, ka dievkalpošana pirmām kārtām ir mūsu vārdi un darbi Dievam, nevis tas, ko Dievs dara mūsu labā. Tomēr, ja uzsvars tiek likts uz mūsu darbiem Dievam, mums jādzīvo nemitīgās šaubās un nedrošībā. Jo kā gan mēs varam būt pārliecināti, ka esam darijuši tieši to, ko Dievs vēlas, un ka esam to paveikuši pietiekami labi? Kā mēs varam zināt, ka esam dziedājuši pietiekami skaļi un lūguši gana dedzīgi, lai „izveidotu komunikācijas kanālu” ar Dievu? Šādu izpratni par dievkalpojumu varētu salīdzināt ar priekšstatiem par skolā iešanu, kur, lai saņemtu cerētos labumus (zināšanas), ir cītīgi jānopūlas un jāpilda dažādi uzdevumi. Tādā gadījumā Dievs mūsu priekšstatos aizvien mazāk līdzinās laipnam, gādīgam un mīlošam tēvam un kļūst par skarbu, prasīgu skolmeistaru, kas liek pildīt smagus uzdevumus.
PREZBITERIĀNI / REFORMĀTI (KALVINISTU BAZNĪCAS)	Prezbiteriāņu un reformātu baznīcas tēvs un dibinātājs Žans Kalvins mācīja, ka dievkalpojuma būtība ir paklausība. „[Dievs] nosaka likumīgu dievkalpošanu, lai turētu cilvēci paklausībā” (<i>Institutes of the Christian Religion</i>, I, 12, 1). Citviet Kalvins kategoriski apgalvo: „Patiesa dievkalpošana sastāv tikai un vienīgi no paklausības” (<i>Institutes</i>, II, 8, 5). Tādējādi arī Kalvins „jūdz ratus priekšā zirgam”, uzskatot, ka galvenais dievkalpojumā ir nevis Dieva vārdi vai darbi, bet gan mūsējie.	
KATOĻI	<i>Katoliskās baznīcas katehisms</i> māca, ka dievkalpošana un pielūgšana, ko sauc arī par adorāciju, ir pienākums, kas mums jāveic. Tas ir „religiskā tikuma pirmais akts” (#2097). „Pienākums upurēt Dievam patiesu pielūgšanu attiecas uz cilvēkiem vienlīdz gan individuālā, gan sociālā plānā” (#2105). Tādējādi iznāk, ka galvenais dievkalpošanā ir mūsu vārdi vai darbi, nevis Dieva.	
LUTERĀŅI	<i>Vienprātības grāmatā</i> par dievkalpojumu teikts: „Laudis [luteriskajās baznīcās] tiek arī mācīti.. ticēt Dievam un izlūgties no Viņa visu labo. Tāds dievkalpojums ir Dievam patīkams” (<i>Augsburgas ticības apliecība</i> // VG, 55. lpp.). Tālāk norādīts, ka ir svarīgi, lai „ticība, kas tic, ka grēki ir piedoti Kristus dēļ, tiktu izcelta pāri par visiem darbiem” (<i>Augsburgas ticības apliecība</i> // VG, 58. lpp.). Vēl citā vietā teikts: „Sieva [Lk. 7:36 u. trpm.] nāca, domādama par Kristu, ka pie Viņa meklējama grēku piedošana. ŠĪ PIELŪGSME IR VISAUGSTĀKĀ KRISTUS PIELŪGSME” (<i>Augsburgas ticības apliecības apoloģija</i> // VG, 108. lpp.).	Luterāņi nenoliedz, ka dievkalpojums ir arī mūsu līdzdarbošanās, kā, piemēram, dziedāšana, lūgšanas, ziedojumu došana u. c. Tomēr visa šī cilvēku darbošanās ir tikai atbilde uz to, kas dievkalpojumā ir galvenais, — saņemt tās labās dāvanas, kuras Kristus sniedz Dieva vārdā, proti, piedošanu, dzīvību un pestīšanu. Atzīstot, ka Dievs ir galvenā darbojošās persona, bet mēs — tikai saņēmēji, mēs dievkalpojumu varētu salīdzināt ar viesībām, kur Dievs mums klāj bagātīgu mielasta galdu, pie kura mēs tiekam paēdināti ar piedošanu, mūžīgo dzīvību un pestīšanu.

Dievkalpojums sākas ar Dieva uzklausīšanu, jo dievkalpojums nevar sākties ar to, ka Dievs klausās mūs

„Dievkalpojums – tas ir, tad kad runā Dievs. Mēs esam klausītāji. Dievkalpojums sākas ar Dieva vārdu. Viņš ir tā piepildītājs. Evaņģēliski luteriskais dievkalpojums sākas ar to, ka Dievs mums dod Savu vārdu. Tas ienāk mūsos, un mēs atbildam ar ticību un kalpošanu. Tas ir Dieva darbs, nevis mūsējais. Viņš ir iekustinātājs un darītājs. Ticība ir dāvana no Dieva, nevis izaug no mūsu pašu darbošanās.

Šāda dievkalpojuma izpratne krasi atšķiras no šī vārda skaidrojuma dažādās vārdnīcās. Evaņģēliski luteriskā baznīca neatsakās no vārda kalpošana. Kristiešu pulcēšanās svētdienas ritā tiek dēvēta par dievišķo *kalpošanu*. Un šajā **dievišķajā kalpošanā Dievs kalpo mums**. Viņš dod mums Savu vārdu un sakramentus. Un tikai pēc tam, kad esam saņēmuši Dieva vārdu un tās dāvanas, ko Viņš mums sniedz, mēs atbildam, piesenot savu pateicību un slavēšanu. Dievišķā kalpošana (liturģija) ir došana no Dieva puses un mūsu atbilde Viņam. Tāpēc dievkalpojuma centrs un būtība ir Dievs un Kristus, nevis cilvēka darbošanās, kā tas bieži tiek uzskatīts.”

– *Lutheran Worship: History and Practice*, izd. Concordia Publishing House, 1993, 45. lpp.

Jūsu dievkalpošanu nosaka jūsu uzskati par to, kā jūs tiek atzīti savienoti ar Dievu

Protestantu baznīcās parasti tiek mācīts, ka cilvēks pats savieno sevi ar Dievu izdarot izvēli, nododot sevi Kristum vai lūdzot īpašu grēcinieka lūgšanu.

Raksti mums māca, ka nevis cilvēks izlemj pieņemt Dievu, bet gan Dievs ir tas, kurš pieņem cilvēku. „Bet tagad, kad **jūs** esat atzinuši Dievu – drīzāk gan Dievs jūs ir atzinis..” (Gal. 4:9).

„Pateicoties Viņam, esat jūs vienībā ar Kristu Jēzu” (1. Kor. 1:30).

Velnam ļoti labi padodas postīt Dievam tīkamu dievkalpošanu, pārliecinot cilvēkus, ka viņi paši kādā brīdī ir savienojusi sevi ar Dievu. Miljoniem cilvēku šī pievilšana ir būtiski ietekmējusi attieksmi pret dievkalpojumu. Daudzi, neraugoties uz to, kas teikts Gal. 4:9, aplami tic, ka viņiem pašiem ir jāizdara izvēle nākt pie Dieva un jānodibina ar Viņu kontakts. Tādējādi viņu dzīve **un dievkalpošana** kļūst par nemītīgiem pūliņiem uzturēt to saikni, ko viņi iedomājas esam reiz nodibinājuši. Un lai to uzturētu, viņiem nepieciešamas nemītīgas atdzimšanas kampaņas, spēcīga, aizraujoša mūzika, pagēroši sprediķi un skaļas, aicinošas lūgšanas.

Tomēr Raksti mums atklāj, ka Dievs Kristībā mūs savieno ar Viņi Viņa Dēlā Jēzū, uzpotējot kā zarus stumbram (Rom. 11:17). Mēs paši nedarām neko, lai šī uzpotēšana notiktu. Mēs pat nespējam to gribēt (Jņ. 1:13; Rom. 9:16). **Dievs ir ne vien mūs glābjošā savienojuma iniciators un veicējs, bet pats arī to uztur.** „Jo Dievs ir tas, kas pēc Savas labās gribas rosina gan jūsu gribēšanu, gan darbošanos”* (Fil. 2:13).

Kā Dievs to paveic? Ar Savu dzīvo vārdu un sakramentiem, ko Viņš sniedz mums dievkalpojumā. Tāpēc ikviens dievkalpojums tiek iesākts Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā. Un tāpēc arī katrā dievkalpojumā tiek lasīts priekšā Dieva vārds no Vecās un Jaunās Deribas. Ar šiem lasījumiem dzīvais Dieva vārds ienāk mūsos un dara mūs dzīvus. Tradicionāla kristiešu liturģija ir izveidota tā, ka vispirms Dieva vārds ienāk grēcinieka dvēselē un atdzemdina to jaunai dzīvei (Ps. 119:25, 40, 50, 107, 154, 156).

Ja jūs pieņemat Dieva sniegto atziņu, ka dievkalpojumā Dievs ir devējs, bet jūs – saņēmējs, tas jūs atbrīvo no nebeidzamām raizēm par to, vai jūsu dievkalpošana Viņam patīk. Ja jūs esat nācis Dieva namā, lai Viņu uzklausītu un tiktu paēdināts ar Viņa dzīvo vārdu, Jēzus par jums, tāpat kā par Mariju, varēs teikt, ka esat sev izraudzījies labo daļu (Lk. 10:42).†

„Evaņģēlija kalpošana un dievkalpojums ir dāvanu **SANĒMŠANA** no Dieva. Turpretī Bauslības kalpošana ir mūsu dāvanu **PIENEŠANA** un upurēšana Dievam”

– *Augsburgas ticības apliecības apoloģija* // VG, 140. lpp

Ar psalmiem, himnām un garīgām dziesmām Kristus vārds lai bagātīgi mājo jūsos

KOL. 3:16

Jr cilvēki, kuri uzskata – jo spēcīgāka un aizkustinošāka mūzika skanēs viņu dievkalpojumos, jo labāk viņi patiks Dievam. **Tā nebūt nav!** Garīgo spēku kristīgai mūzikai nepiešķir „lipīgas” melodijas vai nemitīgi atkārtojumi, bet gan dzīvais Dieva vārds. Kad mēs izdziedam Dieva vārdu, dzīvais vārds nāk un **mājo** mūsos (Kol. 3:16).

Kad jūs dievkalpojumā lūdzat un slavējat Dievu, tas ir Dieva vārds, nevis jūsu pašu vārdi, kas darbojas jūsos (1. Tes. 2:13). Ar izdziedāto Dieva vārdu, kurā **mājo** Kristus un Viņa augšāmcelšanās spēks, Dievs ļauj Savam spēkam darboties, jūs šķīstot, dziedinot, dāvājot jums piedošanu un stiprinot jūsu ticību. Tāpēc paties, Dievam tīkams dievkalpojums ir Viņa dzīvā vārda pasludinājums un Dieva vārda izdziedāšana dziesmās. Te netiek izdziedāti parasti, sekulāri vārdi, jo šie Dieva vārdi ir *dzīvi*, tie **mājo** un **darbojas** jūsos.

MĀJO TIKAI DZĪVAIS

Dievs sakot, ka Viņa vārds **iemājo** jūsos ar dievkalpojuma dziesmām, pavēsta ko būtisku par Viņam tīkamu dievkalpošanu. Sāls kristāli **nemājo** jūsos, jo tie nav dzīvi. Vitamīni **nemājo** jūsos, jo tie ir inertī. Tāpat arī neviens neapgalvo, ka skulptūras **mājo** muzejā. Bet apustulis Pāvils norāda, ka Dieva vārds **mājo** kristiešos, jo Dieva vārds ir dzīvs (Jņ. 6:63). Dieva dzīvais vārds ienāk baznīcā ar sprediķi, kurā tiek pasludināts Kristus, un ar Bībeles stundām. Kā arī, par pārsteigumu daudziem, **dzīvais Dieva vārds iemājo dievkalpojuma dalībniekos ar Kristu pasludinošām dziesmām.**

DIEVA EVANĢĒLIJA SPĒKS MŪZIKĀ

Gadsimtu gaitā Dieva iedvesmotajiem psalmiem neskaitāmas reizes ir tikušas pievieno-

tas melodijas. Dieva vārda spēks, kas **mājo** šajos psalmos, ir atgriezies no grēkiem miljoniem cilvēku, izglābjot tos no mūžīgās tumsas un ievēdot Kristus klātbūtnē (Kol. 1:13–14). Tāpēc saviem dievkalpojumiem aizvien izvēlieties dziesmas, kuru tekstus veido Dieva vārds un skaidrā Dieva vārda mācība. Tad jūs varēsiet būt drošs, ka arī ar dziesmām Dievs darbojas jūsos. Cilvēku vārdi spēj radīt vien īslaicīgu emocionālu pacēlumu, pat ja tā ir reliģiska satura dzeja. Savukārt, kad Dieva vārdam (piemēram, psalmiem) tiek pievienota melodija un tiek izdziedāta skaidrā Dieva vārda mācība, Dievs ar Savu vārdu jūs svētī. „Svētī tos patiesībā; Tavi vārdi ir patiesība” (Jņ. 17:17). No dzīvā Dieva vārda dievkalpojumā plūst bezgalīgs prieks. Ja jums ir jāizšķiras starp dziesmām ar emocionāli iedvesmojošiem cilvēku sacerētiem tekstiem vai dziesmām ar Dieva vārdu, sekojiet Mārtiņa Lutera padomam. „Svarīgi ir tikai tas, lai Dieva vārdam tiktu dota brīva vieta pacelt un uzmundrināt dvēseles, ka tās nepagurtu” (*Luther's Works*, Amerikas izdevums, 53. sēj., 12.–13. lpp.). Jo īpaši šis padoms būtu attiecināms uz baznīcas dziesmām.

Citviet Luters raksta: „Svētais Pāvils mudināja kolosiešus [3:16] no visas sirds dziedāt Kungam psalmus un garīgas dziesmas, lai Dieva vārds un kristīgā mācība tiktu viņos iedvesta un iedēstīta dažādos veidos” (*Luther's Works*, 53. sēj., 316. lpp.).

Mīļais Kungs Jēzu, palīdzi man meklēt un atrast tādu baznīcu un draudzi, kur dziesmu teksti ir Tavs dzīvais un dzīvu darošais vārds. Palīdzi man saprast, ka, lai cik iedvesmojošas un pacilājošas būtu cilvēku rakstītās dziesmas, vienīgi Tavs vārds spēj piedot, dziedināt, šķīstīt un svētīt. Tavs vārds dāvā man ticību un pārliecību, ka, lai arī esmu bezpalīdzīgs grēcinieks, Tu pasludini mani par attaisnotu. Kad lūdzu Tevi un dziedu Tavu vārdu, liec man vienmēr atcerēties par milzīgo atšķirību, kāda pastāv starp cilvēku vārdiem un Tavu visvareno vārdu, kas ar dziesmām darbojas manī (1. Tes. 2:13). Tevi lūdzu Tavā vārdā; vārdā, kas dara brīnumus un ko es tik labprāt dziedu. Amen.✠

Pasludiniet „Dieva prātu pilnībā”

AP. D. 20:27

Leikvudas baznīcas mācītājs Džoels Ostīns © Steve Ueckert / Houston Chronicle / WPN.

Mūsdienās Amerikas populārākais sludinātājs Džoels Ostīns savu sludināšanu balsta uz Rom. 2:4: „Dieva laipnība tevi vada uz atgriešanos.” Viņš precīzi citē Dieva vārdu. Bet, tā kā viņš šo Svēto Rakstu teikumu ir atrāvis no Dieva prāta pasludināšanas pilnībā (Ap. d. 20:27), uz šādu izkropļotu mācību balstīta dievkalpošana nebūt nav Dievam tikama. Ja jūs būtu uzrakstījis savam draugam vēstuli un viņš, izraujot no tās kādu frāzi, pilnīgi sagrozītu jūsu rakstītā saturu, jūs justos aizvainots un apkrāpts. Tāpat arī Dievs nevar būt apmierināts, ja kāda Viņa vārda daļa tiek izrauta no konteksta. Jau pirms piecsimt gadiem Agrikola (centrā pa labi) teica to pašu, ko saka Ostīns, – kalpošana ir jābalsta uz Bībeles mācību, ka Dieva laipnība vada uz atgriešanos. Pamatojoties uz Dieva vārdu, Agrikolas novēršanās no prasības pasludināt „Dieva prātu pilnībā” tika atmestota un noraidīta.

Lielākā Amerikas radio un televīzijas kompānija CBS 2005. gada 28. jūnijā pārraidīja interviju ar populārāko evaņģēlisko sludinātāju ASV Džoelu Ostīnu. Kāpēc? Tāpēc, ka uz mācītāja Ostīna vadītajiem dievkalpojumiem netālu no Hjūstonas Teksasā ik svētdienu pulcējas 30 tūkstoši cilvēku. Miljoniem skatītāju visā pasaulē tos vēro televīzijā. Daudzi mācītāji dažādās pasaules vietās cenšas viņu atdarināt. Šajā un citos līdzīgos gadījumos kristiešiem vajadzētu atcerēties un likt lietā apustuļa Jāņa padomu: „Mīļie..., pārbaudiet garus” (1. Jņ. 4:1). Pat starp vispopulārākajiem baznīcas mācītājiem un sludinātājiem var būt maldu mācību sludinātāji.

KĀPĒC VIŅAM TĀ VEICAS?

Mēs varētu jautāt, kāds gan ir Ostīna lielo panākumu noslēpums? Vai tas ir kas jauns? Izrādās, nē. Ostīna sludināšana balstīta uz vismaz 500 gadu vecu mācību.

Vai šāda nopietna apsūdzība maldu sludināšanā ir pamatota? To apstiprina paša Ostīna publiskie izteikumi. 2005. gada intervijā CBS korespondents Bairons Pits teica Ostīnam, ka kritiķi viņam pārmet tikai Evaņģēlija sludināšanu un Dieva Bauslības atmešanu. Tas, pēc kritiķu teiktā, padara Ostīna sludināšanu ļoti līdzīgu sekļajai labklājības teoloģijai. Ostīns uz to atbildēja: „Bībelē teikts, ka tā ir Dieva laipnība, kas cilvēkus vada uz atgriešanos.”

Vēstures zinātāji uzreiz pamanīs, ka Ostīns savu sludināšanu un kalpošanu balsta uz mācību, kas Dieva vārda gaismā tika nolādēta kā herētiska jau pirms 500 gadiem reformācijas laikā. Tolaik, 1512. gadā, Johans Agrikola ieradās Vitenbergā, vietā, kas kļuva par reformācijas centru. Agrikola atzina, ka Lutera ietekmē viņš ir kļuvis par kristieti: „Ar viņa mācību un Dieva žēlastību es tiku atdzemdēts no jauna un kļuvis ticīgs.”

MŪSDIENU POPULĀRIE SLUDINĀTĀJI SLUDINA VECUS MALDUS

Sākumā mācītājs Agrikola saskaņā ar Kristus pavēli sludināja Dieva Bauslību un Evaņģēliju (Lk. 24:47). Bet, sākot ar 1527. gadu viņš sāka Bauslību noniecināt. „Agrikola noliedza [Bauslības nepieciešamību] baznīcā un apgalvoja, ka tās vieta ir tiesā un pie karātāvām, ka Mozus ir uz visiem laikiem izraidāms no baznīcas utt. Piecos disputos Lutera ņēmas atspēkot šo mācību, kas tika nosaukta par antinomiānismu” (*What Luther Says*, 3. sēj., 1569. lpp.).

Kaut arī Agrikola bija Lutera students un tuvs draugs (viņi bija dzimuši vienā pilsētā), Lutera tūlīt aptvēra, ka Agrikolas atteikšanās sludināt „Dieva prātu pilnībā” (Ap. d. 20:27), proti, gan Dieva Evaņģēliju, gan Bauslību, atstās ļoti postošu iespaidu uz Agrikolas klausītājiem un sekotājiem.

Luters vairākos sprediķos vērsās pret Agrikolas aplamo mācību, ka jāsludina tikai Evaņģēlijs. Lutera uzsvēra, ka Bauslības galvenais nolūks ir vest mūs pie Jēzus. „Tātad Bauslība ir bijusi mūsu audzinātāja līdz Kristum, lai ticībā mēs tiktu attaisnoti”* (Gal. 3:24). Bet, kā norādīja Lutera, arī pēc tam, kad mēs Kristībā esam tikuši savienoti ar Jēzu, velns un mūsu pašu grēcīgā miesa mūs kārdina, lai atkristam no Jēzus un sekojam pasaulei. Tāpēc arī pēc tam, kad jau esam kristieši, mums ir nemitīgi jāsludina Bauslība, lai mēs savā ticībā nekļūtu kūtri.

DIEVA LAIPNĪBAI IR ĻOTI BŪTISKI PRIEKŠNOTEIKUMI

Ja sakām, ka pie atgriešanās ved Dieva laipnība, mēs sludinām, ka Dievs ir viena vienīga mīlestība, un noklusējam to, ka Dievs ienīst mūsu nāvīgos grēkus. Tā mēs nepareizi skaidrotu Dieva vārdu, jo nebūtu pasludinājuši Dieva prātu pilnībā (Ap. d. 20:27). Gan Dieva dusmas, gan Viņa žēlastība

ir jāpasludina skaidri. Pie tam vislabāk Dieva laipnība un labvēlība ir ieraugāma Kristus nāvē pie krusta, kura jo īpaši izceļ to labo, ko Dievs ir darījis jūsu dēļ. Vienlaikus Kristus krusts rāda arī Dieva dusmas par jūsu grēkiem. Īsi sakot, jūs spējat patiesi vēlēties un pieņemt Dieva laipnību tikai tad, ja apzināties Viņa dusmas par jūsu grēkiem.

Tāpēc ik reizi, kad Dieva vārds tiek sludināts un mācīts, tajā Bauslībai un Evaņģēlijam jābūt pareizi sabalansētiem un nošķirti (2. Tim. 2:15). Neviens mācītājs vai skolotājs nedrīkstētu pat iedomāties izraut kādu Dieva vārda daļu un nesludināt Dieva prātu pilnībā. Ja jūs, piemēram, ēdat visu, kas pagadās, un nesabalansējat savu uzturu, tas var jūs novest pie dažādām slimībām vai pat pāragras nāves. Tāpat arī, ja sludināšana un mācīšana nav sabalansēta, Bauslība un Evaņģēlijs nav pienācīgi nošķirti, nemitīga jūsu dvēseles ēdināšana ar šādas aplamas mācības barību nodaris tai nelabojamu postu. Tās konsekvences var būt mūžīgas.

Kāds varētu iebilst, ka nav pareizi spriest par mācītāja Ostīna sludināšanu pēc viena izteikuma. Tomēr jāņem vērā, ka Ostīns šādi aprakstīja savas sludināšanas pamatu, atbildot uz ļoti konkrētu jautājumu sekulārajai prese. Tik ļoti atzītam sludinātājam labāk vajadzēja atbildēt tāpat kā apustulim Pāvilam, kuram bieži bija publiski jāaizstāv sava sludināšana pret dažādām apsūdzībām. „Es jūsu starpā negribēju neko citu zināt kā vien Jēzu Kristu un to pašu krustā sistu” (1. Kor. 2:2). Ar šo atbildi Pāvils apliecina, ka viņš nekavējas sludināt Dieva vārdu pilnībā – Bauslību un Evaņģēliju.

MĀCĪTĀJI, LAI DIEVKALPOJUMS BŪTU DIEVAM TĪKAMS, SLUDINIET VIŅA PRĀTU PILNĪBĀ!

Ja esat mācītājs un sliecaties sludināt tikai Evaņģēliju (Dieva laipnību), izvairieties sludināt Bauslību (Dieva dusmas), ziniet, ka velns jūs kārdina padoties senai maldu mācībai. Atvairiet šo kārdinājumu, lai varat sacīt: „Es neesmu kavējies jums sludināt Dieva prātu pilnībā” (Ap. d. 20:27). Lai jūs nemaldina lielie cilvēku pūļi, kādus pulcina tie, kuri nesludina Dieva prātu pilnībā. „Jo nāks laiks, kad viņi nepanesīs veselīgo mācību, bet uzkraus sev mācītājus pēc pašu iegribām, kā nu ausis niez, un novērsīs ausis no patiesības, bet piegriezīsies pasakām” (2. Tim. 4:3-4).

Kad jūs dzirdat Dieva vārdu, vai nu tas tiek sludināts, vai dziedāts, Dieva Bauslības attīrošais spēks šķīsta jūsu dvēseli. Cilvēks pats to nespēj izdarīt. „„Jebšu tu mazgātos ar sārnu un lietotu ziepju vai cik daudz, tavs noziegums tomēr kā netīrumu traips paliks Manā priekšā!” saka Dievs Tas Kungs” (Jer. 2:22). Nesludināt cilvēkiem Bauslību būtu tas pats, kas mazgāt veļu, nelietojot mazgāšanas līdzekļus, vien paskalīnot to ūdenī. Ļaužu sirdis un dvēseles tādējādi paliek grēka netīrības pilnas.

Tikai pēc tam, kad Dievs jūs ir berzis un mazgājis ar Bauslību, Viņš veldzē un dziedina jūs ar dzīvības ūdeni – Evaņģēliju (Jņ. atkl. 21:6). Šāda mazgāšana un šķīstīšana katrā dievkalpojumā jūs sagatavo mielastam, ko Dievs jums sniedz Savā vārdā un Vakarēdiena sakramentā. †

„VELTI TIE MANI GODĀ”

MT. 15:9

Cik tas būtu šausmīgi, ja, visu mūžu smagi pūlējies pienācīgi godināt Dievu, jūs pastarajā dienā dzirdētu Viņu sakām: „Atkāpieties no Manis,” (Lk. 13:27) mūžīgajā ellē. Vai tas maz ir iespējams? Ir gan, jo daudzos mūsdienu dievkalpojumos mēs varam saskatīt pārsteidzošu līdzību ar to, kas notika Jēzus laikā, kad Viņš (kā tas redzams šajā attēlā) par viscieņamākajiem reliģiskās dzīves vadītājiem teica: „Bet velti tie Mani godā, sludinādami mācības, kas ir cilvēku likumi” (Mt. 15:9). Šie Jēzus vārdi farizejiem ir arī nopietns brīdinājums mums. Arī tad, ja mēs ar visdziļāko nopietnību un sirdsdegsmi pielūdzam un godājam Dievu, Viņš var mūsu dievkalpošanu atzīt par veltu, bezjēdzīgu un atmetamu.

BŪTISKAIS JAUTĀJUMS

Miljoniem cilvēku, kuri sevi dēvē par kristiešiem, ļoti būtiska ir atbilde uz jautājumu: kā tas var būt, ka Dievs viņu dievkalpošanu atzīst par tukšu un veltu?

Pavērojiet televīzijā mūsdienu izslavētos sludinātājus. Daudzi no tā sauktajiem Dieva kalpiem nāk no Amerikas, Kanādas vai Anglijas, citi radio un televīzijas sludinātāji ir no Dienvidamerikas, Āzijas vai Āfrikas valstīm. Kaut arī viņi visi apgalvo, ka lasa un sludina vienu un to pašu Bībeli, vairums no viņiem sagroza Dieva vārda mācību. Īpaši izceļot un uzsverot tās Rakstu vietas, kurās Dievs kaut ko pavēl vai pieprasa, viņi tās pilnīgi atrauj no Dieva brīnišķīgās Evaņģēlija vēsts.

SAŅĒMIS PIEDOŠANU, BET ATPAKAĻ CIETUMĀ!

Apskatīsim šādu piemēru. Iedomāsimies, ka jums par kādu smagu nodarījumu ir piespriests mūža ieslodzījums. Pēkšņi, bez jēlkādiem nopelniem no jūsu puses valsts vadītājs – prezidents vai premjerministrs – nolemj jūs apzēlot un dāvāt jums pilnīgu piedošanu bez nosacījumiem. Tomēr vēstnesis, kurš ar šo brīnišķīgo ziņu tiek sūtīts uz jūsu cietuma kameru, tiecas nevis uzsvērt jums dāvāto piedošanu, bet uzskaitīt visus daudzos likumus, kādi jums būs jāievēro pēc atbrīvošanas. Pie tam viņš stingri norāda, ka, ja jūs nevainojami nepildīsiet visus šos likumus, jūs uz mūžīgiem laikiem nonāksiet atpakaļ aukstajā, tumšajā cietumā. Tādējādi šis vēstnesis ir sagrozījis jūsu valsts vadītāja vēsti.

Gan daudzi draudžu mācītāji, gan pazīstami radio un TV sludinātāji rīkojas tieši tā. Viņi līdz nepazīšanai sagroza Dieva Labo vēsti. Viņi sludina „mācības, kas ir cilvēku likumi.” Un, kaut arī viņi apgalvo, ka sludina saskaņā ar Bībeli, viņi nav tie, „kas pareizi māca patiesības vārdu” (2. Tim. 2:15). Šie sludinātāji un mācītāji kā galveno savā pasludinājumā uzsver Bauslību un Dieva desmit baušļus. Un – tas ir vēl ļaunāk – viņi bieži vien tiem pievieno dažādus cilvēku izdomātus reliģiskus likumus. Tādējādi viņi pilnīgi aizmirst to, ka „Bauslība ir dota caur Mozu, bet žēlastība un patiesība nākusi pasaulē caur Jēzu Kristu” (Jņ. 1:17). Citiem vārdiem, lai cik arī nopietni un no visas sirds šie sludinātāji nodotos savai dievkalpošanai, Dievs par viņiem ir pasludinājis Savu spriedumu, ka viņi nav pareizi mācījuši Bauslību un Evaņģēliju.

Kādas sekas var būt dažu tik populāro sludinātāju aplamajiem dievkalpojumiem? Dievs Kristus personā novēršas no visiem tiem, kuri sludina cilvēku ieviestus reliģiskus likumus tā, it kā tā būtu paša Dieva mācība. DIEVS NOROBEŽOJAS ARĪ NO TIEM, KURI SEKO ŠĀDIEM VILTUS MĀCĪTĀJIEM. Kaut arī daudzi no šiem populārajiem mācītājiem apgalvo, ka viņi sludina Dieva Evaņģēliju, patiesībā viņi kā galveno izceļ Bauslību, un Evaņģēlijs tādējādi tiek noklusēts.

KAS IR CILVĒKU LIKUMI?

Kādi tad ir cilvēku likumi un mācības, ko Jēzus noraida? Mūsdienās daži sludinātāji, piemēram, māca, ka jebkāda alkohola lietošana ir briesmīgs grēks. Pārmērīga alkohola lietošana tiešām ir nopietns grēks. Pasaulē ik gadus no alkoholisma cieš un mirst miljoniem cilvēku. Tomēr pat pilnīga atturēšanās no alkohola nav vis Evaņģēlijs, bet gan cilvēku likumi (Mt. 15:9). Citi sludinātāji savukārt stāsta, ka jums jāgavē noteikts skaits dienu vai jāziedo noteikta naudas summa viņu tā sauktās kalpošanas uzturēšanai vai ka jūs nedrīkstat skatīties televizoru, klausīties moderno mūziku, vai arī to, ka jums jātic – ja jūsu dzīve būs nevainojama, Dievs jūs svētīs ar pārticību.

Uz visiem, kas sludina šādus cilvēku izgudrotus likumus, un arī uz tiem, kuri cer izpelnīties Dieva labvēlību, tos ievērojot, attiecas Jēzus skarbie vārdi: „Velti tie Mani godā” (Mt. 15:9). Par to, ka viņi ir sagrozījuši Evaņģēliju, viņiem spriedīs tiesu pastarajā dienā. Un tad Jēzus viņiem varētu sacīt, ka viņi, iespējams, bijuši patiesi savā ticībā un sludināšanā, bet tas, kam viņi ir ticējuši, ko mācījuši un sludinājuši, nav bijis Viņa Evaņģēlijs. Pat visdedzīgākā pielūgšana un godināšana var būt velta un Dievam pretīga (Am. 5:21–23). Vienmēr atcerieties, ka

Džeimss Tiso (1836-1902). *Vai, jums rakstu mācītāji un farizeji* © SuperStock Inc. / SuperStock.

ikvienā laikmetā tieši vispopulārākās dievkalpošanas, kuras pulcina un apvieno lielas ļaužu masas, bieži vien ir **tiešs pretstats** patiesai, Dievam tīkamai kalpošanai!

Sludinātāju un mācītāju galvenais uzdevums un atbildība ir dievkalpojumā pasludināt, ko Dievs Kristū ir darījis visu cilvēku labā. Kad Jēzus mirst pie krusta, šajā cilvēces vēstures vissvarīgākajā brīdī „Dievs Kristū pasauli samierina ar Sevi un nepieskaita cilvēkiem viņu pārkāpumus”* (2. Kor. 5:19). Tā ir labā vēsts jums!

DIEVS TO VISU DARA JŪSU DĒĻ!

Bez jebkāda pamudinājuma mūsu žēlsirdīgais Debesu Tēvs pats ir uzņēmies iniciatīvu samierināt ikvienu no mums – briesmīgiem grēciniekiem – ar Viņu. „Viss ir no Dieva, kas mūs ar Sevi caur Kristu ir samierinājis”* (2. Kor. 5:18). Uz jebko, ko jūs esat darījis vai varētu darīt, mīlot Dievu un savu tuvāko, Dievs jūs ir pamudinājis un dod jums tam spēku un iespēju, jo Viņš mūs vispirms ir

mīlējis Kristū (1. Jņ. 4:19). Tāpēc, ja jūs iepriekš neesat pārdomājis un atzinis, ko Kristus jūsu dēļ ir darījis, mirstot pie krusta par jūsu grēkiem, visi jūsu centieni mīlēt Dievu vai kaut kādā veidā kalpot Viņam soģa Jēzus priekšā tiks atzīti par tukšiem un tiks noraidīti (Ap. d. 10:42). Viņš par jums sacis: „Velti tie Mani godā.”

Ja esat mācītājs vai Dieva vārda skolotājs, esiet tāds, „kas pareizi māca patiesības vārdu” (2. Tim. 2:15). Ja esat draudzes loceklis, vairieties no tādiem sludinātājiem, kuri uzsver Dieva Bauslību, atmetot vai noniecinot Viņa glābjošo Evaņģēliju. Kad Dieva patiesība tiek mācīta pareizi, Viņa Evaņģēlija sēkla tiek dēstīta jūsu sirdī un jūs tiek atzīti (Jēk. 1:21).

Mīlais Kungs, palīdzi man izšķirt, kāda ir velta kalpošana. Ar Savu dzīvo vārdu un Garu vadi mani, lai spēju izvairīties no tiem, kas sagroza Tavu glābjošo Evaņģēliju un pārvērs to par Bauslību. Kungs, svētī Tavu baznīcu visā pasaulē ar skolotājiem un mācītājiem, kas pareizi māca. †

„ĪSTIE DIEVLŪDZĒJI PIELŪGS TĒVU GARĀ UN PATIESĪBĀ. JO TĒVS TĀDUS MEKLĒ, KAS VIŅU TĀ PIELŪDZ”

Jņ. 4:23

Jāņa evaņģēlija 4. nodaļā mēs lasām par Jēzus sarunu ar kādu Samarijas sievieti pie akas, kas attēlota šajā gleznā. Diskusijas gaitā viņi nonāk pie būtiski svarīga jautājuma – kāda dievkalpošana vislabāk patīk Debesu Tēvam?

Samariete uzskatīja, ka būtiska nozīme ir vietai, lai dievkalpošana būtu Dievam tīkama. „Mūsu tēvi ir pielūguši šinī kalnā, bet jūs sakāt, ka Jeruzaleme ir tā vieta, kur Dievs jāpielūdž” (Jņ. 4:20). Šajā ziņā gadsimtu gaitā gandrīz nekas nav mainījies. Cilvēki no visām valstīm, lai kāda būtu viņu ādas krāsa vai reliģiskā piederība, vismaz reizi mūžā cenšas apmeklēt kādu no slavenajām pielūgšanas vietām – bijušā tempļa vietu Jeruzalemē, Nacionālo katedrāli Vašingtonā, Vestminsteras abatijas katedrāli Londonā, Gvadelupas Dievmātes svētnīcu Mehiko, Svētā Pētera baziliku Romā. Šo uzskaitījumu varētu turpināt vēl ilgi. Kāds varbūt varētu justies ļoti dievbijīgs, apmeklējot šīs svētvietas, tomēr Jēzus sarunā ar samariešu sievieti skaidro, ka vietai, kur jūs lūdzat Dievu, nav nekādas nozīmes, ja vien Dievam patīk jūsu dievkalpošana.

KAD DIEVAM PATĪK JŪSU DIEVKALPOŠANA?

Debesu Tēvam jūsu dievkalpojumi patīk tad, ja to centrā ir Dieva atklāsme Viņa Dēlā. Tam nav nekāda sakara ar slavenām vietām, bet, ja dievkalpojums ir pamatots Dieva atklāsmē Kristū, Dievam tas patīks, arī ja tas notiks maziņā baznīcīnā Indonēzijā vai pat steigā uzslīetā teltī kaujaslaukā.

Jēzus, skaidrojot samariešu sievietei, ka „stunda nāk un ir jau klāt, kad īstie dievlūdžēji pielūgs Tēvu garā un patiesībā. Jo Tēvs tādus meklē, kas Viņu tā pielūdž” (Jņ. 4:23), atklāj tai, ka līdz ar Jēzus nākšanu pasaulē visas turpmākās dievkalpošanas Dievam būs tīkamas tikai tad, ja to centrā būs Tēva darbs, upurējot Savu Dēlu. Tādējādi Dievam tīkams ir dievkalpojums, kura centrā ir Jēzus nāve un augšāmcelšanās. Un vislabāk Dievam patīk, ja jūs ar dievkalpojumu palīdzību aizvien skaidrāk izprotat, kā Tēvs jūs Kristībā savieno ar Jēzu („uzpotē” Viņam) un Viņa dāvātā ticība tiek stiprināta, jums saņemot Kristus miesu un asinis Svētajā Vakarēdienā. Kristus krusts ir ikvienas Dievam tīkamas sludināšanas un pielūgšanas centrs un būtība (1. Kor. 2:2).

DIEVAM TĪKAMA DIEVKALPOŠANA IR VĒRSTA UZ PATIESĪBU

Jēzus, skaidrojot samarietei dievkalpošanas būtību, uzsvēra, ka Dievam tīkama kalpošana koncentrējas uz patiesību. Vēlāk Jēzus publiski pasludina: „Es esmu.. patiesība” (Jņ. 14:6).

Tāpēc Dievam tīkams mācītājs nebeidz atgādināt baznīcēniem, ka Jēzus vārds būtiski atšķiras no laicīgām teorijām un mācībām. Tā kā Jēzus pats ir patiesība, Viņa vārds ir dzīvi un dzīvu darošs (Jņ. 6:63). Tāpat kā Dievam tīkamas dievkalpošanas centrs ir Jēzus, Kristum ir jābūt arī katra sprediķa un mācības centram. Evaņģēlijs nevar būt tikai šā tā piekabināts sludinātajai vēstij. Dievam tīkamai dievkalpošanai un sludināšanai ir jābūt patiesības avotam, no kura bagātīgi plūst dzīvības ūdens – Dieva vārds. Jēzus sacīja samarietei: „Kas dzers no tā ūdens, ko Es tam došu, tam nemūžam vairs neslāps” (Jņ. 4:14).

TĒVA GRIBA IR SKAIDRA!

Jēzus skaidri un nepārprotami teica: „TĒVS TĀDUS MEKLĒ, KAS VIŅU TĀ PIELŪDZ” (Jņ. 4:23). Šī vēsturiski nozīmīgā Kristus saruna ar samarieti atklāj to, ka Dievam tīkama dievkalpošana nebūt nav saistīta ar slavenām vietām vai iespaidīgām celtnēm. Tāpēc, ka Dievam tīkamas dievkalpošanas būtība ir „Garā un patiesībā” (Jņ. 4:24), un šī patiesība ir Kristus, Viņa vietnieciskā nāve par mūsu grēkiem un augšāmcelšanās godībā.

Jēzus skaidroja samarietei, ka „stunda nāk un ir jau klāt” (Jņ. 4:23), kad Tēvs atceļ visus iepriekšējos dievkalpošanas veidus un formas. Tā vietā Tēvs ir devis Savu Dēlu Jēzu, piekodinot: „To jums būs klausīt” (Mt. 17:5)! Ja jūs klausāt, Dievs ir apmierināts ar jūsu dievkalpošanu.

Mīlais Kungs, Tava vārda un Gara spēkā dari arī manu dievkalpošanu Tev tīkamu. Lai manu nepastāvīgo izjūtu vietā tajā būtu Tava paliekošā, mūžīgā atklāsme Kristū. Lai mana dievkalpošana aizvien būtu Tev tīkama, iedēsti jo dziļi manā sirdī Tavu vārdu, ka „īstie dievlūdzēji pielūgs Tēvu garā un patiesībā.” Āmen. †

Neatstājiet savas sapulces

Ebr. 10:25

„Esiet modrīgi.. velns staigā apkārt, kā lauva rūkdams,
un meklē, ko tas varētu aprīt” 1. Pēt. 5:8

Ganoties gnu antilopes nemitīgi cenšas turēties kopā vienā pulkā. Kāpēc? Tas ir drošības dēļ. Attēla priekšplānā redzams lauva, kurš gaida, kad kāds no dzīvniekiem nošķirsies, lai varētu to nogalināt un aprīt.

Līdzīgi ir arī ar kristiešiem. Apustulis Pēteris, izvēloties salīdzinājumu ar lauvu, zināja, kā darbojas velns. „Esiet modrīgi.. velns staigā apkārt, kā lauva rūkdams, un meklē, ko tas varētu aprīt” (1. Pēt. 5:8).

Dieva vārds brīdina, ka velns vienmēr, **ik brīdī** ložņā tepat tuvumā, nogaidot, kad jūs aizklidīsiet prom no savas draudzes. Tāpēc jūs mīlošais Debesu Tēvs vēlas, lai jūs būtu aktīvs kristīgās draudzes loceklis, jo draudze regulāri pulcējas kopā. Draudzē jūs saņemat Dieva pasargājošo un dzīvu darošo Dieva vārdu un Vakarēdiena sakramentu. Lai būtu pasargāts no velna, uzturiet ciešas attiecības ar citiem savas draudzes locekļiem. Citiem vārdiem sakot, **TURIETIES PIE GANĀMPULKA!**

DIEVKALPOJUMS VEIDO MĪLESTĪBAS UN ATBALSTA KOPĪBU, KURĀ PATVERTIES NO VELNA

Regulāri esot kopā ar citiem dievlūdzējiem, jūs saņemat un dodat tiem pretī mīlestību un patiesu ieinteresētību. Dievs gan vēlas, lai jūs mīlētu visus cilvēkus, bet Viņš arī grib, lai jūs īpaši izrādītu mīlestību pret saviem ticības biedriem, Kristus miesas locekļiem.

„Tad nu, kamēr mums ir laiks, darīsim labu visiem, bet sevišķi ticības biedriem” (Gal. 6:10).

„Ikviens mūsu starpā lai dzīvo par patiku savam tuvākajam, viņam par labu, lai to celtu” (Rom. 15:2).

„Ko tad darīt, brāļi? Ikreiz, kad jūs sanākat.. viss lai notiek draudzes celšanai”* (1. Kor. 14:26), “.. Kristus miesai par stiprinājumu” (Ef. 4:12).

Ja jūs satuvināties ar citiem Kristus miesas locekļiem, viņi varēs jūs pasargāt. **TURIETIES PIE GANĀMPULKA!**

Jūd. 1:22–23 kristieši tiek mudināti atbalstīt šaubīgos un vest atpakaļ ticībā un draudzes kopībā tos, kuri ir aizmaldījušies prom. **TURIETIES PIE GANĀMPULKA!** Pasargājums no velna, par ko Dievs gādā Savā draudzē, ir īpaši svarīgs jauniem cilvēkiem, lai viņi to zina un Dieva spēkā turas pie Viņa draudzes.

„Visa tā lepošanās ar draudzību starp pagāniem.. nav nekas salīdzinājumā ar brāļu un māsu mīlestību baznīcā. Tā saista kopā kristiešus un Dievu, jo Dieva Dēls ir sacījis – kas ir darījis vismazākajam no Viņa ļaudīm, tas ir darījis Viņam (Mt. 25:40). Tāpēc kristieši bez liekulības atdara sirdis, lai palīdzētu savam tuvākajam; nekas nebūs par dārgu vai par grūtu, lai kristietis to uzņemtos sava brāļa dēļ” (What Luther Says, #810).

Mīļais Kungs Jēzu, dod man pārlicību, ka tur, kur divi vai trīs cilvēki ir sapulcējušies Tavā vārdā, Tu esi viņu vidū. Palīdzi man saskatīt un novērtēt to garīgo barību, ko es saņemu kristīgajā draudzē. Tāpat arī uzturi manī pārlicību, ka piederība Tavai draudzei, Tavas miesas locekļiem, pasargā mani no ļaunā. Palīdzi man, Kungs, aizvien palikt draudzē, turēties kopā ar ticības brāļiem un māsām, kur ikviens tiek paēdināts ar Tavu vārdu un ir Tevis pasargāts. Tava vārda dēļ es Tevi lūdzu. Amen. †

*„Vai tad man nav tiesības
darīt.., kā es gribu?”*

Mt. 20:15

Pirms šī **DZĪVĪBAS VĀRDA** lasīšanas jūs varbūt domājat, ka dievkalpojumā galvenais ir tas, ko jūs darāt Dievam – godināt Viņu ar dziesmām, lūdzat, dodat ziedojumus utt. Iespējams, jūs bijāt pārsteigts, uzzinot, ka ir pavisam citādi un ka galvenais dievkalpojumā ir saņemt to, ko Dievs mums dod.

Šeit attēlotā Rakstu vieta Mt. 20:1-16 atklāj vēl kādu neparastu dievkalpojuma iezīmi – **DIEVKALPOJUMĀ DIEVS VISUS UZLŪKO KĀ VIENLĪDZĪGUS!** Dievs visiem cilvēkiem dievkalpojumā sniedz vienādas dāvanas neatkarīgi no tā, kas viņi ir

DIEVKALPOJUMA DĀVANAS NETIEK DALĪTAS PĒC NOPELNIEM

Mt. 20:1-16 mēs lasām, ka zemes īpašnieks nolīga vairākus cilvēkus dažādās dienas stundās un sūtīja viņus strādāt savā vīnadārzā. Vakarā tie, kuri bija strādājuši visilgāk, cerēja saņemt lielāku samaksu nekā pārējie. Bet zemes īpašnieks visiem par pārsteigumu izmaksāja algu visiem strādniekiem vienādi, kaut daži bija strādājuši visu dienu, bet citi tikai vienu stundu. Sašutušajiem

strādniekiem zemes īpašnieks teica: „Vai tad man nav tiesību darīt ar savu mantu, kā es gribu” (Mt. 20:15).

Ar šo līdzību Jēzus vēlas parādīt, ka visi cilvēki (tāpat kā strādnieki šajā līdzībā) saņem vienas un tās pašas labās dāvanas – piedošanu un jaunu dzīvi neatkarīgi no tā, kas viņi ir un cik ilgi viņi jau ir kristieši. Nav nekādas nozīmes tam, vai jūs uzcītīgi apmeklējat dievkalpojumus jau kopš bērnības vai arī pavisam nesen esat kļuvuši ticīgi. Tāpat nav nozīmes tam, vai esat valstsvīrs vai vienkāršs strādnieks, vecāks vai bērns, bagāts vai nabags. Dievkalpojumā Dievs jums sniedz tās pašas brīnišķīgās dāvanas kā visiem citiem ticīgajiem, kas tajā sapulcējušies.

DIEVKALPOJUMĀ NAV NOZĪMES JŪSU STĀVOKLIM, SPĒJĀM VAI DARBIEM

Mārtiņš Luters, sprediķojot par šeit attēloto līdzību, minēja, ka, dzīvojot šajā pasaulē, pilnīgs taisnīgums nav

iespējams, jo „tēvs ir lielāks nekā dēls, meistars ir lielāks nekā māceklis, ķēniņš un firsts – lielāks nekā viņa pado-tais.. nevienlīdzība pasaulē ir tik liela, cik vien iespējams.” Un Luters priecājās, ka Dievs uzlūko visus cilvēkus vienādi, neņemot vērā viņu stāvokli sabiedrībā vai sasniegumus.

Lielu mierinājumu mēs varam gūt atziņā, ka neatkarīgi no tā, cik augsts vai zems ir mūsu stāvoklis, mums visiem ir viens Kristus, viena Kristība, viens Evaņģēlijs un viens Gars. Un nevienam nav labāka Evaņģēlija, labākas Kristības un labāka Kristus kā viszemākajai kalponei un viszemākajam kalpam. Ja kādam naudas, īpašumu vai kādas citas lietas ir vairāk nekā jums, tad tāpēc viņam nav cits vai labāks Dievs..

Tas, kuru iepriecina šis īpašums un kurš apzinās, ka Kristū mēs visi esam vienlīdzīgi, dodas savā darbā ar prieku un neraizējas par to, ka īsajā laikā šeit, virs zemes, viņa dzīves apstākļi ir pieticīgāki un stāvoklis zemāks nekā citiem (*What Luther Says, #4255*).

DIEVKALPOJUMĀ DIEVS JUMS DOD SAVU SVĒTĪBU UN VISAS SAVAS DĀVANAS NEATKARĪGI NO TĀ, KAS JŪS ESAT

Tā ir brīnišķīga vēsts! Nākot uz dievkalpojumu, jums nav jāraizējas, vai esat darījis pietiekami, lai izpelnītos Dieva žēlastību, un vai esat pelnījis Viņa labvēlību. Jums nav arī sevi jāsalīdzina ar citiem dievlūdžējiem, jādomā par to, vai esat tikpat labi ģērbies un varat dot tikpat lielu ziedojumu kā pārējie. Tāpat kā līdzībā aprakstītais zemes īpašnieks varēja ar savu mantu darīt kā grib, arī Dievs ar Savām dāvanām – piedošanu un mūžīgo dzīvību – var rīkoties, kā atzīst to par labu esam. Un tā Viņš arī dara dievkalpojumā. Savas brīnišķīgās dāvanas Viņš jums dod nevis tāpēc, ka jūs tās būtu pelnījis, bet gan tāpēc, ka Viņš pret jums ir devīgs un laipns.

„Vai tad man nav tiesības darīt ar savu mantu, kā es gribu” (Mt. 20:15)? Jā, mīļais Debesu Tēvs, Tev tās ir. Paldies Tev, ka Tu tā arī dari un esi pret mani mīlošs un žēlsirdīgs neatkarīgi no mana amata un stāvokļa, lai cik augsts vai zems tas būtu. Āmen.†

Pēdējās stundas strādnieki. Visas tiesības saglabātas Vie de Jésus MAFA. 24 rue du Maréchal Joffre F-78000 VERSAILLES. www.jesusmafa.com.

Viņi atvēra savas dāvanas

MT. 2:11

Kad vīrietis iemīlas sievietē vai sieviete vīrietī, viņiem, gluži dabiski, rodas vēlēšanās apdāvināt savu iemīļoto. Šīs dāvaniņas var būt pavisam mazas, īpaši tad, ja jums nav daudz naudas. Un tās var būt arī ļoti lielas un dārgas kā tās, ko gudrie vīri no Austrumiem atnesa Jēzum, kā tas parādīts šajā gleznā. „Tie no metās ceļos un Viņu pielūdza. Tad tie atvēra savas mantas un dāvāja Viņam zeltu, vīraku un mirres” (Mt. 2:11).

Ko gan jūs domātu par šiem gudrajiem, ja tie, atvēruši savas mantu lādes, sniegtu Jēzum tikai dažas zelta monētas vai tikai mazdrusciņ vīraka un mirru, paturot sev lielāko daļu dārgumu. Droši vien jūsu teiktu, ka viņu pielūgšana nav bijusi patiesa.

BAGĀTĪGA ZIEDOŠANA VAI PIETICĪGS DEVUMS?

Kādas Jēzum varētu šķist mūsu dievkalpojumā pieneštās dāvanas? Ja mēs tās dodam negribīgi vai dodam tikai to, kas mums pašiem nav īsti vajadzīgs, vai Viņam nebūtu jādomā, ka mūsu atbilde uz dievkalpojumu nav patiesa un pietiekama? Dievam neinteresē nauda pašas naudas dēļ. Viņam jau tāpat pieder visas lietas! Bet Dievam patīk saņemt jūsu dāvanas, ja tās nāk no pateicīgas, ticīgas sirds, kas uzklausa Viņa vārdu un uzticas tam.

Austrumu gudrie pasniedza Jēzum savas vislabākās dāvanas – zeltu, vīraku un mirres. Tas tomēr nenozīmē, ka Dievs gaida no mums tikai dārgas dāvanas. Mēs to zinām tāpēc, ka Jēzus uzslavēja nabadzīgo atraītni (Lk. 21:1-4), kaut arī viņa bija ziedojusi tikai divas niecīgas monētas (Lk. 21:2). Jēzus teica, ka viņa ir ziedojusi visvairāk, jo „viņa ziedojusi no savas trūcības visu savu padomu” (Lk. 21:4).

MĪLESTĪBAS, NEVIS NAUDAS DĒĻ

Iespējams, jūs dara nemierīgu doma, ka ar sirdi jūs apzināties – jūsu devums Jēzum, proti, jūsu ziedojumi baz-

nīcā, nav tik lieli, kā tie varētu būt. Varbūt jums šķiet, ka, ja ziedosiet Dievam vairāk, naudas pietrūks jums pašam.

Dievs par ziedojumiem saka, lai ikviens pienes savu dāvanu „pēc tās svētības, ko Tas Kungs, tavs Dievs, tev devis” (5. Moz. 16:17). Ar šiem vārdiem Dievs rāda, ka viņš nepieprasa obligātus ziedojumus un neuzliek tos kā pienākumu. Dievs nepieprasa no jums kādu konkrētu naudas summu, bet atstāj jums brīvu izvēli paust savu mīlestību, dodot nevis cik vajag, bet cik jūs varat. Tāpat kā mīlošs vīrs vai sieva vēlas savam dzīvesdraugam sniegt labākās dāvanas, vai nu tās būtu lielas, vai mazas, arī tie, kas mīl Jēzu, vēlas dot Viņam savas labākās dāvanas.

LAI JŪSU DĀVANA NĀK NO SIRDIS

Kad nākamreiz dosieties uz dievkalpojumu klausīties Dieva vārdu, padomājiet par šeit attēlotajiem Austrumu gudrajiem. Nebēdājiet, ka jūs nespējat atnest tik dārgas dāvanas kā zelts, vīraks un mirres. Austrumu gudrie atnesa Jēzum tādas dāvanas, kādas spēja, tā izrādīdami Viņam savu mīlestību. Metieties ceļos un pielūdziet Jēzu tāpat kā viņi, liksmojiet un baudiet Jēzus klātbūtni, sniedzot Viņam savu labāko dāvanu, pat ja jūsu pienesums ir tikai atraītnes niecīgie graši.

Mīļlais Kungs, dziļi iedēsti manā sirdī šo stāstu par Austrumu gudrajiem, kuri ar savām dāvanām nāca appliecināt mīlestību Jēzum. Nevēlos, lai mans ziedojums Tev būtu kā pienākuma slogs. Ar Savu Evaņģēliju atver manu sirdi un manu maku, lai dievkalpojumā es varētu Tev ar mīlestību dot no tā, ar ko Tu esi mani svētījis. Es nespēju pats sevī radīt tādu ticību un palāvību. Radi manī ticību ar savu piedošanas un dzīvības vārdu. Āmen. †

Hieronims Boss (1450–1516). *Austrumu gudrie pielūdz Jēzu*. Triptiha (ap 1495) [centrālā daļa]. Museo del Prado, Madride / Dagli Orti / Mākslas arhīvs.

BĪBELES STUDIJAS

„Meklējiet ik dienas Rakstos!” AP. D. 17:11

Jautājumi

VAI KATRA DIEVKALPOŠANA IR DIEVAM TĪKAMA? — AM. 5:21–23

1. Izlasiet 2.–3. lpp. Izlasiet arī **Am. 5:21–23**; **Jes 1:15** un **Jņ. 4:23**. Vai arī jūsu Debesu Tēvs piekrīt uzskatam, ka Dievam patīk jebkāda dievkalpošana, ja vien tā nāk no sirds?

TEV BŪS SVĒTO DIENU SVĒTĪT — 2. MOZ. 20:8

2. Izlasiet 4. lpp. Kāpēc cilvēki, arī ja viņi nav kristieši, cenšas pielūgt Dievu? Kāpēc nekad nav redzēts, ka pērtiķi mēģinātu lūgt Dievu? Izlasiet **5. Moz. 6:6**.
3. Daudzi sociologi un antropologi apgalvo, ka dievkalpošanu ir izdomājis cilvēks kā līdzekli sevis pilnveidošanai. Kā Dieva vārds **2. Moz. 20:8** apgāž šo teoriju?
4. Ko mums māca Berojas kristiešu piemērs **Ap. d. 17:11**, kā uzzināt Dieva gribu attiecībā uz dievkalpošanu?
5. Trešajā bauslī **2. Moz. 20:8** Dievs pavēl, lai visi Viņa bērni svētītu sabata dienu. Lutera trešā baušļa skaidrojumā raksta: „Kad Dieva vārds tiek lietots, uzklaussīts, lasīts vai pārdomāts, — caur šo vārdu tiek svētīts cilvēks, diena un darbs — ne ārēja darba, bet vārda dēļ, KAS MŪSU VISUS DARA SVĒTUS” (VG, 377. lpp.). „Es esmu Tas Kungs, kas dara jūs svētus” (**3. Moz. 22:32**). Kāpēc daudziem šis Mārtiņa Lutera skaidrojums šķiet pārāk radikāls?

DIEVA EVANĢĒLIJA SPĒKS DIEVKALPOJUMĀ — LK. 2:8–20

6. Aplūkojiet 6.–9. lpp. Šajās lappusēs ir parādīta vienkārša Dievam tīkama dievkalpošana. 8.–9. lpp. attēlots, ka gani „godāja un teica Dievu” (**Lk. 2:20**). Kas pamudināja ganus pielūgt Dievu Kristū?
7. Kāpēc šos divus notikumus — pasludinājumu ganiem un silītē guļošā Kristus pielūgšanu mēs varam uzskatīt par vislabāko mācībstundu dievkalpošanā? Sk. **1. Tes. 2:13**.

PIEDOŠANA KĀ DIEVKALPOŠANA — LK. 7:48

8. Izlasiet 11. lpp. un **Lk. 7:36–50**. Salīdziniet šīs sievietes rīcību ar Marijas izturēšanos (12.–13. lpp.). Kurš no šiem abiem pirmajā brīdī šķiet labāks dievkalpošanas paraugs?
9. Pirmie luterāņi atbildi uz jautājumu, kāda dievkalpošana patīk Dievam, meklēja Rakstos. Norādot uz **Lk. 7:36–50**, viņi paziņoja: „Šī pielūgsme ir **visaugstākā Kristus pielūgsme**” (*Augsburgas ticības apliecības apoloģija* // VG, 108. lpp.). Kā šo kristiešu Dieva vārdā balstītā izpratne par dievkalpošanu atšķiras no daudz populārākiem viedokļiem?
10. Kas 10. lpp. attēloto sievieti pamudināja nākt pie Jēzus? Sk. **Lk. 7:17**.
11. Izlasiet, ko Jēzus saka šai grēciniecei **Lk. 7:48–50**. Vai uzsvars ir likts uz viņas darbiem vai ticību?

KLAUSĪŠANĀS KĀ DIEVKALPOŠANA — LK. 10:38–42

12. Izlasiet 12. lpp. Kāpēc daudzi cilvēki gribētu apšaubīt to, ka 13. lpp. ir attēlota Dievam tīkama dievkalpošana?
13. Izlasiet **Lk. 10:38–42**. Jēzus uzteica to, ka Marija sēdēja un klausījās Viņu: „Marija sev izraudzījusi labo daļu.” Kā šie Jēzus vārdi palīdz mums saprast, kas Viņam patīk vislabāk?

DIEVKALPOŠANA, KO PĒTERIS PIEDZĪVOJA KALNĀ — MT. 17:1–9

14. Kas notika ar mācekļiem, kad Tēvs viņiem teica: „Klausiet Viņu”* (**Mt. 17:5**)? Kāda bija Jēzus pirmā uzruna mācekļiem, pēc tam kad viņi bija dzirdējuši Tēva balsi no debesīm?
15. Izlasiet **Rom. 12:1**. Kas te ir teikts par dievkalpošanu? Vai te saskatāma pretruna ar to, kas nemitīgi tiek

atkārtots šajā **DZĪVĪBAS VĀRDA** numurā, ka galvenais dievkalpošanā ir klausīties Jēzu? Kā šī panta konteksts Vēstulē romiešiem palīdz jums saprast, kas tieši te ir domāts?

16. Izlasiet 15. lpp. un **Mt. 17:1–9**. Kā Pētera sajūsma veida viņu maldos
17. Ko Dievs Tēvs saka **Mt. 17:5**? Kā šie vārdi palīdz veidot pareizu izpratni par to, kas ir galvenais dievkalpošanā?

JĪSU KRISTĪBĀ IEGŪTO VIENĪBU AR DIEVU IETEKMĒ IKNEDĒĻAS DIEVKALPOJUMS — ROM. 11:17–18

18. Izlasiet 17. lpp. Vairums cilvēku Kristību saista konkrēti ar kristīgo ticību. Bet kāpēc daudziem izraisa šaubas apgalvojums, ka Kristība ir būtiska katra dievkalpojuma sastāvdaļa?
19. Ar ko bibliska Kristība atšķiras no vienkārša uzņemšanas kādā reliģiskā kopībā vai sevis veltīšanas rituāla? Kāpēc mēs Kristību varam uzskatīt par ikviena dievkalpojuma sastāvdaļu? Izlasiet **Rom. 6:5; 11:17–18** un **Jņ. 15:6**.
20. Kādā ziņā daudzus kristiešus var salīdzināt ar skaisiem, bet sakaltušiem ziediem? Kā to izskaidro **Rom. 11:18**?

MAIZES LAUŠANA KATRĀ DIEVKALPOJUMĀ — AP. D. 2:42

21. Izlasiet 18. lpp. un **Ap. d. 2:41–42**. Cik bieži pirmie kristieši svinēja Svēto Vakarēdienu?
22. Kāpēc Svētais Vakarēdiens ir tik būtiski svarīga dievkalpojuma sastāvdaļa? Sk. **Mt. 26:26–28**.

PSALMISTA ILGAS PĒC DIEVKALPOJUMA DAUDZIEM NAV IZPROTAMAS — PS. 27:4

23. Izlasiet 21. lpp. un **Ps. 27:4**. Kāpēc mūsdienās tik neparasti šķiet psalmista vārdi: „Vienu es izlūdzu no Tā Kunga, pēc kā es kāroju: **ka es varu palikt Tā Kunga namā visu savu mūžu**”?
24. Kā kļūdaina izpratne par Dieva vārdu un dievkalpojumu var novest pie nevēlēšanās regulāri būt Dieva namā?
25. Kāpēc mēs varam teikt, ka ir tikai divas būtiski atšķirīgas izpratnes par dievkalpojumu — vieni baznīcu un dievkalpojumu uztver kā skolu, turpretim citi — kā slimnīcu, kas apvienota ar banketa zāli?

ŠKIROŠANA DIEVKALPOJUMĀ

26. Šajā **DZĪVĪBAS VĀRDA** numurā galvenokārt tiek svērts, ka dievkalpojumā Dievs runā uz mums un dar-

bojas mūsu labā. Bet vai tas nozīmē, ka mums pašiem nav pilnīgi nekādas lomas dievkalpojumā? Sk. **Ps. 96:8–9; 100:1–2** un **Rom. 12:1**.

27. Tabulā 22. lpp. mēs varam redzēt, cik viegli ir pazaudēt dievkalpojuma būtību, par galvenajām padarot mazāk svarīgas lietas. Kādu izskaidrojumu tam dod Dieva vārds **1. Kor. 1:18–20**?
28. Izlasiet 23. lpp. tekstu zem virsraksta: „Dievkalpojums sākas ar Dieva uzklaušīšanu. Dievkalpojums nevar sākties ar to, ka Dievs klausās mūs.” Kāda ir tā galvenā doma?
29. Izlasiet teksta fragmentu 23. lpp. zem virsraksta: „Jūsu dievkalpošanu nosaka jūsu uzskati par to, kā jūs tiekat savienots ar Dievu.” Kas tur ir teikts?

KRISTUS MŪZIKĀ

30. Izlasiet 24.–25. lpp. un **Kol. 3:16**. Jēzus sacīja, ka Viņa vārdi ir dzīvība (**Jņ. 6:63**). Kāds ir viens no cēļiem, pēc **Kol. 3:16**, pa kuru Kristus un Viņa dzīvu darošais vārds var ienākt un mājot jūsos?
31. Kāpēc ir svarīgi zināt, ko Dievs domājis, sacīdams, ka Viņš „mājo” jūsos?

DIEVA PRĀTA SLUDINĀŠANA PILNĪBĀ — AP. D. 20:27

32. Izlasiet 26.–27. lpp. Kad ļaudis lieliem pulkiem traucas klausīties populārus mācītājus un sludinātājus strauji augošās draudzēs, kāpēc ir svarīgi atcerēties, ko Dievs saka **Ap. d. 17:11** un **1. Jņ. 4:1**?
33. Kādā ziņā populārā amerikāņu mācītāja Džoela Ostīna sludināšana ir līdzīga 500 gadus vecajai Johana Agrikolas maldu mācībai?

VELTA DIEVKALPOŠANA — MT. 15:9

34. Izlasiet 28.–29. lpp. un **Mt. 15:1–9**. Kādēļ Jēzus asais farizeju nosodījums bija tik negaidīts?
35. Ko Jēzus pārmet farizejiem par viņu mācību **Mt. 15:1–9**?
36. Kā Jēzus brīdinājums par farizeju mācību var būt noderīgs mūsdienās?

DIEVLŪDZĒJI, KURUS TĒVS MEKLĒ — JŅ. 4:23

37. Izlasiet 30.–31. lpp. un **Jņ. 4:20–24**. Īpaši pievērsiet uzmanību 23. un 24. pantam. Ko Samarijas sieviete uzskata par svarīgāko dievkalpošanā? Nosauciet dažas vietas, uz kurām cilvēki mūsdienās dodas svētceļojumos, lai justos tuvāk Dievam.

Turpinājums nāk. lpp.

BĪBELES STUDIJAS

38. Runājot ar Samarijas sievieti par dievkalpošanu, Jēzus viņai teica: „Tēvs tādus meklē, kas Viņu tā pielūdz” (Jņ. 4:23). Par kādiem cilvēkiem Viņš runāja?
39. Jēzus saka: „Es esmu.. patiesība” (Jņ. 14:6). Kādu mierinājumu un iedrošinājumu attiecībā uz jūsu dievkalpojumiem dod Jēzus vārdi Mt. 18:20, pat ja tikai nedaudz cilvēku jūsu baznīcā tos apmeklē regulāri?

TURIETIES KOPĀ, LAI BŪTU PASARGĀTI — EBR. 10:25

40. Izlasiet 32.–33. lpp. Ko Debesu Tēvs mudina jūs nedarīt (sk. Viņa vārdu Ebr. 10:25)?
41. Jūs saņemat Dieva šķīstījošo, dziedinošo, piedodošo un dzīvu darošo vārdu, bet ko vēl jūs iegūstat kā draudzes – Kristus miesas – loceklis, piedaloties iknedēļas dievkalpojumā? Lasi Rom. 15:2, 1 Kor. 14:26, Gal. 6:10 un Ef. 4:12.

DIEVKALPOJUMĀ VISI IR VIENĀDI — MT. 20:1–16

42. Izlasiet 34.–35. lpp. un Mt. 20:1–16. Kādu mierinājumu jums sniedz Jēzus līdzība par strādniekiem, kas tikai pēdējā stundā uzsāka darbu? Kā šī līdzība saucas ar Jņ. atkl. 7:9–10 attēloto ainu?
43. Kādā ziņā dievkalpojums ir PILNĪGI ATŠKIRĪGS no visām lietām virs zemes? Kādu cerību tas jums dod?

ZIEDOJUMI KĀ DIEVKALPOŠANA — LK. 21:1–4

44. Izlasiet Lk. 21:1–4. Kāpēc Jēzus uzteica atraitnes ziedojumu? Kāpēc Viņš teica, ka bagātnieku ziedojumi ir mazāk vērtīgi par atraitnes doto?
45. Izlasiet ķēniņa Dāvida lūgšanu 1. Lku. 29:10–16, ko viņš teica, kad cilvēki bija sanesuši ziedojumus Dieva nama celšanai (1. Lku. 29:6–7), kaut arī šie ziedojumi nāca no cilvēkiem, kam Dāvids piedēvēja nopelnus par šīm dāvanām?
46. Kas par došanu ir teikts 5. Moz. 16:17? Kā šis pants atklāj, ka došana ir mīlestības apliecinājums, nevis pienākums?

Atbildes

1. Am. 5:21–23; Jes 1:15 un Jņ. 4:23 Dievs nepārprotami brīdina, ka ir dievkalpošanas, ko Viņš pieņem, un ir arī tādas, kuras Viņš noraida. Šī *DZĪVĪBAS VĀRDA* izdevuma nolūks nav iepazīstināt jūs ar dažādiem cilvēku ieskatiem, bet gan norādīt uz tām Rakstu vietām, kurās Dievs pats atklāj, kāda ir patiesa un Dievam tīkama dievkalpošana.
2. 5. Moz. 6:6 Dievs pavēsta, ka Viņš Savu vārdu un gribu ir ierakstījis ikviena cilvēka sirdī. Dievs nav Savu Bauslību rakstījis pērtiķu sirdīs. Sk. arī Rom. 2:14–15.
3. 2. Moz. 20:8 Dievs pavēl: „Piemini sabata dienu, ka tu to svēti!” Tādējādi Dievs ir dievkalpošanas iniciators, un dievkalpošana nav cilvēka jūtu un emociju uzplūds, bet gan Dieva griba.
4. No Berojas kristiešiem Ap. d. 17:11 mēs varam mācīties, ka, meklējot atbildes uz dzīvē svarīgiem jautājumiem, arī attiecībā uz dievkalpošanu, jāskatās, ko saka Dieva vārds, nevis jāseko cilvēku ieviestām tradīcijām vai savām izjūtām.
5. Daudziem varētu izklausīties pārāk radikāls, pat šokējošs Lutera izteikums, ka sabata dienas svētīšana, par ko Dievs runā Savā vārdā, **nav tas, ko mēs darām sabatā, bet gan tas, ko Dievs dara mūsos ar pasludināto un mācīto dzīvo Dieva vārdu.** Lutera arī māca: „Tādējādi viss ir pilnīgi atkarīgs no tā, vai mēs svētām dienu. Tas ir daudz svarīgāk nekā to svinēt. Jo Dievs taču nesaka: „Jums ir jāsvin svētā diena jeb jāpadara tā par sabatu,” – tas jau notiek pats no sevis. Nē, jums ir jāsvētī svētā diena jeb sabats. **Viņš tās svētīšanu uzskata par daudz svarīgāku nekā svinēšanu.** Un, ja nu vajadzētu atteikties no vienas vai otras vai arī tās nebūtu iespējams izpildīt, daudzkārt labāk būtu atteikties no svinēšanas, nevis svētīšanas. Jo bauslis daudz lielāku uzsvaru liek uz svētīšanu un sabats nav iedibināts paša sabata dēļ, bet gan lai tas tiktu svētīts” (*Luther's Works*, 47. sēj., 92. lpp.).
6. Gani godāja un teica Dievu Evaņģēlija spēkā, ko pasludināja eņģelis: „Es jums pasludināšu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks: jo *JUMS* šodien Pestītājs dzimis.., kas ir Kristus, Tas Kungs” (Lk. 2:10–11).
7. Eņģeļa pasludinātais Dieva pestīšanas Evaņģēlijs tieši jums ir vienīgais, kas liek jūsu sirdij plūst pāri priekā, pateicībā un pielūgsmē, – tā ir kalpošana, kas

- patik jūsu Debesu Tēvam. Šis prieks un pielūgsmē ir Dieva dzīvā vārda darbības rezultāts jūsos (**1. Tes. 2:13**).
8. Pirmajā brīdī šķiet, ka drīzāk jau dievkalpošana ir Jēzus kāju mazgāšana. Daudzi cilvēki Marijas klausīšanos Jēzus vārdos nemaz neuzskatītu par dievkalpošanu.
  9. Notikumu ar **Lk. 7:36–50** aprakstīto sievieti pirmie luterāņi skaidroja Dieva patiesības vārda gaismā: „Nevār Kristum parādīt lielāku godu kā meklēt pie Viņa grēku piedošanu, jo tas nozīmē atzīt Viņu par patieso Mesiju. Bet nu ir saprotams, ka par Kristu tā domāt, **tā Kristu godāt un pielūgt** nozīmē – patiesi ticēt. ..Kristus uzteic sievu un norāda uz viņas godbijību, svaidāmo eļļu, asarām, – tas viss bija ticības zīmes un apliecinājums, ka viņa pie Kristus meklē grēku piedošanu” (*Augsburgas ticības apliecības apoloģija* // VG, 108. lpp.). Citiem vārdiem – jūsu dievkalpošana ir tiešām tīkama Dievam, ja jūs nākat pie Viņa saņemt to, ko Viņš vēlas jums dot.
  10. Šī sieviete nāca pie Jēzus, jo bija par Viņu dzirdējusi. Viņa nesāka Jēzu pielūgt, vispirms izdarot kaut ko *Viņam*. Vispirms viņa dzirdēja Labo vēsti par Jēzu – par Viņa žēlsirdību un spēku, kas izplatījās „pa visu Jūdeju un pa visu apkārtni” (**Lk. 7:17**). Pēc tam viņa nāca farizeja namā saņemt Jēzus svētību.
  11. Jēzus neizceļ šīs sievietes darbus. Uzteicot sievietes ticību un pielūgšanu, Viņš to uzslavē par to, ko *Viņš tai iepriekš ir devis!* Salīdzinājumam iedomājieties mazu bērnu, kuram māte palīdz spert pirmos soliņus, turot viņu aiz rociņām. Un, kad tas ir izdevies, māte priekā iesaucas: „Tu proti staigāt!” Tāpat arī šī sieviete, dzirdējusi Jēzus vārdus, ir saņēmusi no Viņa ticības dāvanu. Un tad Viņš tai pasludina: „Tava ticība tevi ir izglābusi!”
  12. Daudzi, raugoties uz gleznu 13. lpp., nepiekristu, ka te attēlota dievkalpošana, jo vairums cilvēku klausīšanos neuzskata par dievkalpošanu.
  13. Tas ir plaši izplatīts pārpratums, ka, lai patiktu Dievam, jums dievkalpojumā ir kaut kas aktīvi jādara – enerģiski jādzied, jāizpilda kādi īpaši žesti vai kustības. Jēzus vārdi: „Marija sev izraudzījusi labo daļu,” rāda, ka Viņam vislabāk patīk, ja mēs dievkalpojumā klausāmies un tiekam paēdināti ar Viņa vārdu (izlasiet arī **Jn. 6:27–29**).
  14. Balss no debesīm pārbiedēja mācekļus. Jēzus tūdaļ tiem pasludināja mierinājuma vārdus: „Celieties un nebīstieties.” Tā Jēzus pārliecināja mācekļus, ka viņiem nav jābaidās no Dieva, jo Dievs ir ar viņiem.
  15. Varētu šķist, **Rom. 12:1** apliecina, ka dievkalpošana ir kas tāds, ko jūs darāt Dievam. Tomēr nesteidzieties ar secinājumiem! Latviešu tulkojumā panta sākumā ir izlaists vārds „tāpēc”, kas šo pantu sasaista ar iepriekš teikto. Tas nozīmē, ka mūsu darbi Dievam (Bauslības kalpošana, 14.–15. lpp.) nav galvenais un noteicošais dievkalpošanā, bet gan Dieva darba rezultāts, jo Viņš mūs ir iedestījis mūžīgajā dzīvē (**Rom. 11:17–18, 33–36**).
  16. Tikko piedzīvotā brīnuma iejūsmināts un satraukts, vēl neizpratis tā nozīmi, Pēteris gribēja lēkt kājās un tūdaļ kaut ko paveikt Jēzus labā.
  17. Dievs Tēvs liekas neredzam Pētera sajūsmu un vēlmi darboties, bet norāda viņam uz Jēzu, sacīdams: „Šis ir Mans mīlais Dēls, pie kura Man labs prāts; To jums būs klausīt.” Tā Dievs Tēvs nepārprotami apliecina, ka klausīties Jēzu un saņemt, ko Viņš dod, ir galvenais dievkalpošanā.
  18. Daudzi cilvēki domā, ka Kristība ir rituāls, ar ko persona tiek uzņemta kristīgā draudzē vai nodod sevi Kristum. Tiek uzskatīts, ka tā ir vienreizēja darbība un nav saistīta ar regulārajiem dievkalpojumiem.
  19. **Rom. 6:5** teikts, ka Dievs mūs Kristībā ir savienojis ar Jēzu. Lai labāk izskaidrotu šo savienošānu, **Rom. 11:17–18** ir lietots salīdzinājums ar uzpotēšanu. Uzpotējot zaru, kam pašam sakņu nav, tas tiek savienots ar dzīvu stumbru un sakni. Lai zars varētu būt un palikt dzīvs, šim savienojumam ir jābūt stingram un veselam. Dievs jūsu dzīvu darošo savienojumu ar Jēzu uztur stipru un veselu ar regulāriem dievkalpojumiem, kuros jūs saņemat Dieva dzīvo vārdu, tāpat kā zars saņem no saknes dzīvu darošo koka sulu (**Jn. 6:63**). Tādējādi jūsu savienojums ar Jēzu, ko Dievs īsteno Kristībā, tiek uzturēts stiprs, ja jūs regulāri dzirdat Dieva vārdu un saņemat Svētā Vakarēdiena sakramentu. Bez tā šis savienojums zūd un zars nokalst (**Jn. 15:6**).
  20. Ārēji daudzi, kuri sevi dēvē par kristiešiem, var šķist dzīvi, bet patiesībā ir garīgi miruši. Viņi ir atkrituši no saknes un nesaņem dzīvo koka sulu. **Rom. 11:17–18** runā par Jēzu kā par sakni, no kuras plūst dziedinošā un spēcinošā garīgā sula, kas uztur jūs dzīvus. Jūsu savienojumu ar Kristu uztur regulāri dievkalpojumi, kuros jūs saņemat šo dzīvības sulu – Dieva vārdu.
  21. **Ap. d. 2:41–42** teikts, ka pirmie kristieši regulāri bija kopā „maizes laušanā”, citiem vārdiem, saņēma patiesu Kristus miesu un asinis, Viņa piedošanu un dzīvību Svētajā Vakarēdienā.
  22. Dievam tīkams dievkalpojums nav vis laiks, kad mēs kaut ko *dodam* Dievam, bet gan kad *saņemam*, ko Viņš mums sniedz ar pasludināto Dieva vārdu un sakramentos. Iestādot Svēto Vakarēdienu, Jēzus saka: *Turpinājums nāk. lpp.*

BĪBELES STUDIJAS

- „Nemiet, ēdiet..., dzeriet” (Mt. 26:26–27), tā skaidri norādot, ka Viņš dod Sevi tiem, ko Debesu Tēvs Kristībā ir ar Viņu savienojis.
23. Pētījumi liecina, ka vairums cilvēku necenšas katru svētdienu piedalīties baznīcas dievkalpojumā. Viņi aizbildinās ar to, ka nedz mācītājs, nedz dievkalpojums nespēj viņus aizraut un iedvesmot.
24. Ja jūs Dieva vārdu neuztverat kā darbīgu spēku, kas dziedina un paēdina jūsu dvēseli, jūs tajā nesaskatīsiet neko vairāk kā vien pavēles un instrukcijas, kas un kā jums jādara. Jūs taču neietu uz restorānu, ja jūs tur sagaidītu tikai pamācoša lekcija par ēdiena gatavošanu un sasveicināšanās ar viesmili. Kamēr jūs neaptverat, ka došanās uz dievkalpojumu ir kā došanās uz viesībām, kur ar Dieva dzīvo vārdu tiks paēdināta jūsu dvēsele, aplamā izpratne aplāpē jūsu ilgas pēc dievkalpojuma. Jēzus saka: „Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes” (Mt. 4:4). Un jūs nespējat Dievam kalpot un Viņu pielūgt, iekams neesat saņēmis Viņa dzīvo darošo vārdu.
25. Velns ir cilvēkus vedis maldos, liekot tiem ticēt, ka dievnams ir kā skola, kur mēs ejam *kaut ko darīt*, lai stiprinātu savu ticību. Patiesībā ir pavisam citādi. Dievnams ir vieta, kur Dieva bērni *saņem* Viņa svētību, tiek dziedināti un paēdināti ar dzīvo Dieva vārdu.
26. Tā kā Dieva vārds ir dzīvs un darbīgs (Ebr. 4:12), ikreiz, kad Dievs to runā, tas rada atbildes reakciju. Kad Dievs runā uz Saviem ļaudīm Savu piedošanas un dzīvības vārdu (galvenā dievkalpojuma sastāvdaļa), *viņi priekpilni atbild* ar vārdiem un darbiem. To varētu dēvēt par otršķirīgo jeb mazāksvarīgo dievkalpojuma sastāvdaļu. Atbilde uz Dieva vārdu var ietvert vairākas lietas, piemēram, ziedošanu (Ps. 96:8), godināšanu un pielūgšanu (Ps. 96:9), dziedāšanu un slavēšanu (Ps. 100:1–2), kā arī kalpošanu savam tuvākajam (Rom. 12:1).
27. **1. Kor. 1:18–20** rāda, ka Dieva pestīšanas dāvana pēc savas būtības atšķiras no cilvēciskas gudrības un filozofijas. Pestīšanu jūs nesaņemat tāpēc, ka būtu izcili gudrs vai attapīgs, bet tikai un vienīgi Dieva žēlastības dēļ Kristū. Tāpat arī dievkalpojumam nav nekāda sakara ar cilvēcisku gudrību. Pēc dabiskas cilvēciskas saprašanas galvenajam dievkalpojumā vajadzētu būt tam, ko cilvēks dara Dievam. Tomēr tāda izpratne ir cilvēciskas gudrības diktēta un Dievs to sauc par ģekīgu jeb muļķīgu. Dieva vārds nepārprotami liecina, ka galvenais dievkalpojumā ir tas, ko dara Viņš, nevis mēs.
28. Dievkalpojumā jums vispirms ir jāsaņem Dieva dzīvais vārds, lai dievkalpojums būtu Dievam tīkams.
29. Vairums protestantu uzskata, ka ikviens pats ir atbildīgs par saiknes nodibināšanu ar Dievu. Cilvēks ir tas, kurš „izvēlas Jēzu”, „nodod sevi Kristum” vai lūdz īpašu „grēcinieka lūgšanu.” Pamatojot ar Bībeli, luterāņi māca, ka neviens nevar pats sevi savienot ar Dievu. Dievs ir tas, kurš Kristībā cilvēku savieno ar Viņu, „uzpotējot” to kā zaru stumbram. Ja jūs domājat, ka jums pašam sevi jāsavieno ar Dievu, jums pašam ir arī jāuztur šis savienojums, veicot kādus darbus Dievam. No otras puses, ja jūs atzīstat, ka Dievs pats jūs savieno ar Viņu, jūs varat paļauties uz to, ka Viņš arī uzturēs šo savienojumu stipru, un to Viņš dara ar Savu dzīvo vārdu un Garu dievkalpojumā.
30. Dievkalpojumā Kristus ienāk jūsos un dzīvo jūsos, jums dziedot „psalmus, himnas un garīgas dziesmas” (Kol. 3:16).
31. Tikai dzīvais var „mānot.” Akmeņi nemājo, un skulptūras muzejā tikai atrodas, bet nemājo tur, jo nav dzīvas. Bet, tā kā Dieva vārds ir dzīvs, tas mājo ticīgajos, viņus stiprinot un dodot viņiem mūžīgo dzīvi.
32. Atkārtoti pētījumi liecina, ka cilvēki seko garīgajiem līderiem galvenokārt tāpēc, ka viņus piesaista līdera personība. Arī apustulis Pāvils pulcināja ap sevi daudz klausītāju. Bet Berojas kristieši, pēc tam kad bija noklausījušies viņa sludināšanu, meklēja Raksos, vai tas, ko viņš sludina, saskan ar Dieva vārdu! Arī ar apustuļa Jāņa starpniecību Dievs mūs mudina pārbaudīt garus *visiem* sludinātājiem un viņu mācībām, lai cik slaveni viņi arī nebūtu; arī tad, ja viņi *apgalvo*, ka sludina saskaņā ar Bībeli.
33. Tāpat kā pirms 500 gadiem Agrikola, arī Džoels Ostīns izrauj **Rom. 2:4** no pārējā Dieva vārda konteksta. Tādējādi Ostīns nesludina „Dieva prātu pilnībā” (**Ap. d. 20:27**) un nav tāds mācītājs, kas „pareizi māca patiesības vārdu” (**2. Tim. 2:15**). Ir traģiski, ka tie, kuri pulcējas ap šādiem „veiksmīgiem” mācītājiem, atstāj neievērotu Dieva brīdinājumu, jo cilvēciski gudra un aizrautīga sludināšana viņiem tik ļoti patīk, ka nešķiet svarīgi tas, ka mācītājs sludina maldus. „Jo nāks laiks, kad viņi nepanesīs veselīgo mācību, bet uzkraus sev mācītājus pēc pašu iegribām, kā nu ausis niez, un novērsīs ausis no patiesības, bet piegriezīsies pasakām” (**2. Tim. 4:3–4**).
34. Vairums ļaužu Jēzus laikā farizejus uzskatīja par augsti godājamiem reliģiskajiem vadītājiem, kuri visu darīja pareizi; tādēļ bija negaidīti, ka kāds viņus kritizē.

35. Farizeji bija radījuši paši savus reliģiskos likumus. Šos savus likumus viņi sludināja ļaudīm, uzdodami tos par Dieva pestījošo mācību.
36. Jēzus apsūdzēja farizejus, ka viņi cilvēku izgudrotus likumus uzdod par Dieva mācību (**Mt. 15:9**). Bieži vien arī radio un televīzijas sludinātāji vai pat kristīgo draudžu mācītāji Evaņģēlija vietā māca pašizgudrotus likumus. Šie cilvēku ieviestie likumi domāti tam, lai, tos pildot, ikviens pats varētu kļūt nevainojams Dieva priekšā. To sludinātāji māca, ka Dievs no mums gaida pareizu dzīvesveidu, piemēram, atturēšanos no smēķēšanas un alkohola. Protams, pārmērīga alkohola lietošana ir grēks, tāpat arī smēķēšana, jo tas grauj jūsu miesas veselību, bet kristiešu miesa ir Svētā Gara mājoklis (**1. Kor. 6:19**). Tomēr šo likumu pildīšana jūs nepadara taisnu Dieva priekšā. Dievs mūs atzīst par taisniem vienīgi Dieva dāvātajā ticībā uz Jēzu, kā tas skaidrots **Fil. 3:8–9**. Mūsdienās daudzi sludinātāji Dieva Bauslības un Evaņģēlija vēsti (ar ko Dievs mūs sit un dziedina – **Hoz. 6:1**, un sludina atgriešanos un grēku piedošanu – **Lk. 24:47**) sajauc tā, ka pāri paliek tikai Bauslība, kas cilvēkus dzen izmisumā viņu grēku dēļ. Šādi sludinātāji paši grēko ar to, ka Dieva patiesības vārdu nemāca pareizi (**2. Tim. 2:15**).
37. Samarijas sieviete uzskatīja, ka vissvarīgākais ir pareizā vieta, kur pielūgt Dievu. Arī mūsdienās cilvēki dodas svētceļojumos uz izslavētām vietām, lai justos tuvāk Dievam.
38. Jēzus runā par tiem, kuri nemeklē īpašas izjūtas, kādas varētu gūt slavenās svētceļojumu vietās. Ļaudis, kuri pulcējas uz dievkalpojumu kaut vai mazā un necilā vietīnā, bet kuru dievkalpojuma centrs ir Jēzus – Viņa dzīve, nāve un augšāmcelšanās, Viņa mācība par Kristību un Svēto Vakarēdienu, ir tieši tie, kādus Tēvs meklē un kas Viņu pielūdž tā, kā Viņam patīk (**Jņ. 4:23**).
39. Arī ja jūsu draudze ir ļoti maza, Jēzus dāvā jums brīnišķīgu apsolījumu un mierinājumu: „Jo, kur divi vai trīs ir sapulcējušies Manā vārdā, tur Es esmu viņu vidū” (**Mt. 18:20**).
40. Dievs mūs ar mīlestību mudina noteikti nepārtraukt kopā ar citiem kristiešiem nākt uz dievkalpojumiem.
41. Patiesai Kristus miesai rūp ikviens tās loceklis, un tā tos sargā no velna, brīdinot no viņa kārdinājumiem. Ja kristietis aizmaldās no draudzes un ticības, ticībā stiprākie dodas viņu glābt. Tāpēc ir svarīgi regulāri piedalīties dievkalpojumā un cieši turēties pie Kristus, lai būtu pasargāts no velna, kurš kā lauva ložņā apkārt (**1. Pēt. 5:8**). Ne velti apustulis Pēteris salīdzina velnu ar lauvu. Dievs vēlas, lai jūs, turoties kopā ar Viņa ganāmpulku, būtu pasargāts.
42. **Mt. 20:1–16** skaidri rāda, ka pestīšana un Dieva valstība visiem tiek dota vienādi. Šajā ziņā nav atšķirības, vai esat kristietis pavisam nesen vai jau desmitiem gadu. Tāpat nav nozīmes tam, vai esat bagāts vai trūcīgs, skaists vai neizskatīgs, talantīgs vai ne. Dievkalpojumā Dievs Savas dāvanas sniedz visiem vienādi, tāpat kā zemes īpašnieks izmaksāja algu visiem vienādi, neatkarīgi no tā, cik ilgi viņi bija strādājuši. Arī **Jņ. atkl. 7:9–10** mēs redzam, ka visi kristieši stāv līdzās Dieva troņa priekšā vienādās baltās drēbēs, turot rokās palmu zarus, kas apliecina augšāmcelšanās uzvaru.
43. Dievkalpojumā nav ne mazākās nevienlīdzības. Dievs pret visiem izturas ar vienādu žēlsirdību un ir vienlīdz devīgs, sniedzot Savas dāvanas – piedošanu un mūžīgo dzīvību. Jūsu vietai dievkalpojumā NAV NEKĀDA SAKARA ar to, kas jūs esat, kur esat bijis vai ko varat paveikt. Kā zemes īpašnieks maksāja pēdējās stundas strādniekiem to pašu algu, ko tiem, kuri bija visu dienu strādājuši (**Mt. 20:1–16**), tāpat arī Dievs sniedz jums VISAS SAVAS LABĀS DĀVANAS neatkarīgi no jūsu iespējām vai ierobežojumiem. Šāda Dieva devība sniedz cerību un mierinājumu pat visnabadzīgākajiem un zemākajiem. Dievam tīkamā dievkalpojumā Dievs dāvā jums „mazumiņu” debesu valstības, kur visi būs vienlīdzīgi Dieva priekšā.
44. Jēzus uzslavēja sievietes mazo dāvanu tāpēc, ka viņa to bija devusi no sirds. Viņa bija atnesusi vislielāko dāvanu, kādu vien spēja. Tiem, kas ziedoja no savas pārpilnības, tas nebija nekāds upuris, bet viņai tas bija liels upuris.
45. Dāvids apzinājās, ka tautas bagātīgie ziedojumi ir iespējami tāpēc, ka Dievs Savus ļaudis ir apgādājis ar visu, kas tiem pieder. „Bet viss ir no Tevis, un no Tavas rokas mēs Tev dodam” (**1. Lku. 29:14**). Tas, ko jūs dodat Dievam, patiesībā jau ir Viņa paša!
46. Iespējams, jūs izjūtat kaunu vai vainas apziņu, ka nespējat ielikt ziedojumu traukā tik, cik jums gribētos. Varbūt jums nav darba vai jāuztur liela ģimene, vai arī ir citi lieli izdevumi. Dieva vārds **5. Moz. 16:17** mūs mierina, ka ikviena dāvana lai ir „pēc tās svētības, ko Tas Kungs, tavs Dievs, tev devis.” Vai nav brīnišķīgi? Jums nav „jāmaksā Dievam” kāda noteikta summa, jūs esat brīvs dot, cik varat un vēlaties! Ja varat dot daudz, dodiet daudz. Ja varat ziedot tikai mazumiņu, tāpat kā atraitne **Lk. 21:1–4**, ar prieku ziedojiet savu mazo artavu, un jums tās dēļ nav jākaunas. †

ASV
GOOD NEWS
6973 Chippewa St.
St. Louis, MO 63109 USA
Tel: 314-645-1919
1-800-778-1132
Fax: 314-645-1924
Email: info@good-news.net

IGAUNIJA
GOOD NEWS
Kirikuplats 3
Tallinn, ESTONIA
EE-0001

ARGENTĪNA
GOOD NEWS
Evangelical Lutheran
Church of Argentina
Ingeniero Silveyra 1639/55
B1607BQM – Villa Adelina
Buenos Aires
ARGENTINA

TAIVANA
GOOD NEWS
China Lutheran Seminary
11, Lane 51, Ta Hsueh Road
Hsinchu 300
TAIWAN

KANĀDA
GOOD NEWS
865, rue Jarry Ouest
Montréal, Québec H3N 1G8
CANADA

KOREJA
GOOD NEWS
138-240
Luther Building, 5th Floor
7-20 Shincheon-dong
Songpa-gu, Seoul
KOREA

KRIEVIJA
127521 Москва
а/я 11
БЛАГАЯ ВЕСТЬ
РОССИЯ

630055, Новосибирск,
а/я 145
БЛАГАЯ ВЕСТЬ
РОССИЯ

LATVIJA
DZĪVĪBAS VĀRDS
Volgundes iela 32-104, Rīga,
LATVIJA, LV-1046.

KAZAHĪJA
БЛАГАЯ ВЕСТЬ
п/я 340
Алма-Ата, 050000
КАЗАХСТАН

GANĀ
GOOD NEWS
Evangelical Lutheran
Church of Ghana
P. O. Box KN 197
Kanshie – Accra
GHANA

LIETUVA
GOOD NEWS
Vokiečių g. 20
LT-01130 Vilnius
LITHUANIA

ETIOPĪJA
GOOD NEWS
P. O. Box 687 code 1250
Addis Ababa
ETHIOPIA

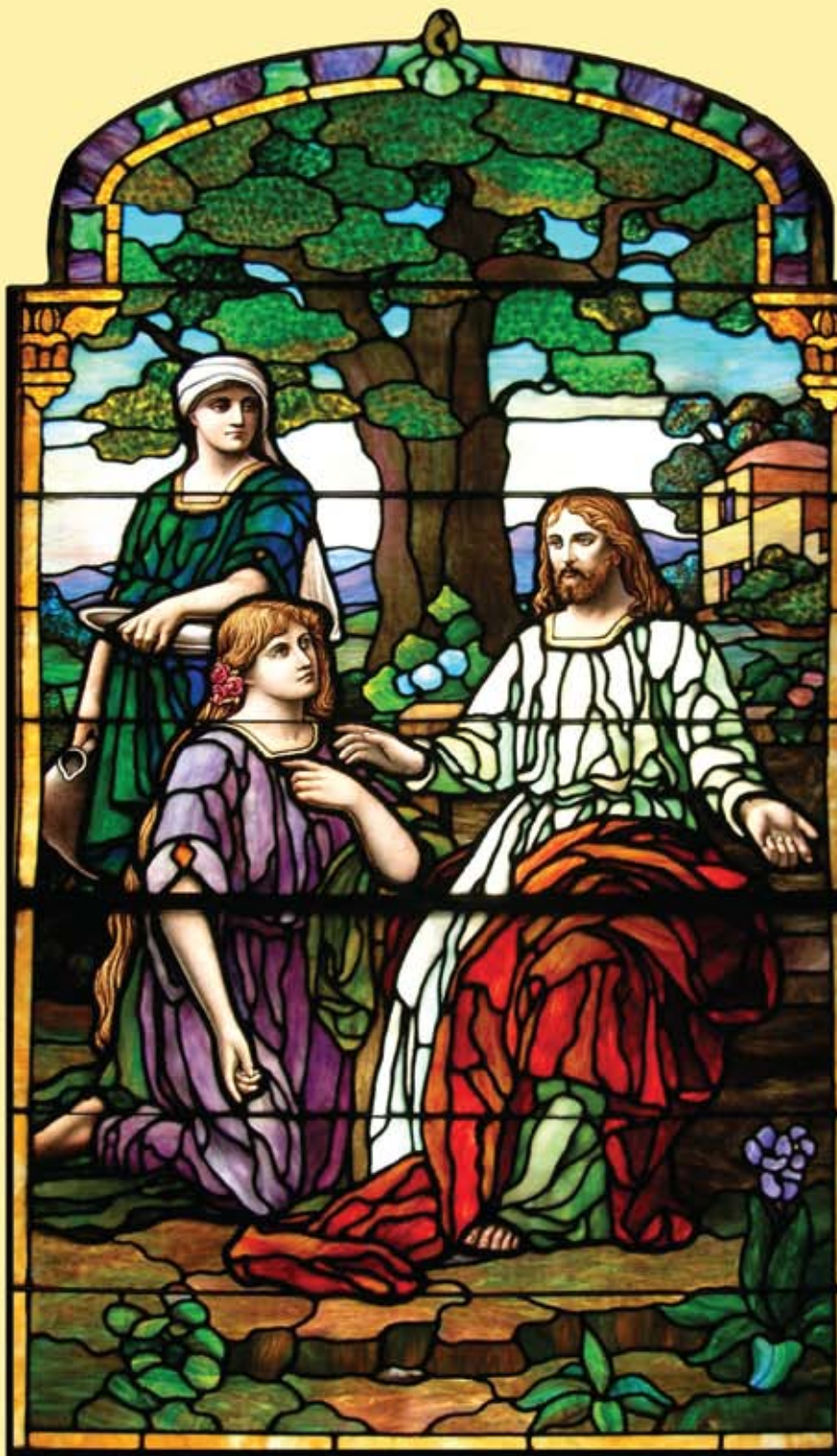
UKRAINA
GOOD NEWS
01004 UKRAINE
Kyiv, Velyka Vasylykivska 14/15

KENĪJA un TANZĀNIJA
GOOD NEWS
P. O. Box 521 Karen
00502 Nairobi
KENYA

FRANCIJA
GOOD NEWS
12, route de Haguenau
67360 Woerth
FRANCE

SLOVĀKIJA
GOOD NEWS
Obišovce 186
044 81 Kysak
SLOVAKIA

BRAZĪLIJA
GOOD NEWS
Rua Cel. Lucas de Oliveira, 894
90440-010 Porto Alegre, RS
BRAZIL

Jēzus pie Martas un Marijas. Vitrāža Sv. Jāņa luterāņu baznīcā, Hanibala, Misūri, ASV. Foto: Džons Freilings.

„MARIJA SEV IZRAUDZĪJUSIES LABO DAĻU”

LK. 10:42

DZĪVĪBAS VĀRDS tiek izplatīts šādās valstīs:

Anglija * Angola * Argentīna * Austrālija * Bahamas * Baltkrievija * Benina * Bolīvija * Botsvana * Brazīlija * Burkinafaso * Burundija * Čada * Čīle * Dienvidāfrika * Dominikas Republika * Ekvadora * Eritreija * Etiopija * Filipīnas * Francija * Gana * Gruzija * Gvatemala * Haiti * Hondurasa * Honkonga * Igaunija * Indija * Indonēzija * Itālija * Jamaika * Japāna * Jaunzēlande * Kaboverde * Kamerūna * Kanāda * Kazahstāna * Kenija * Kolumbija * Kongo DR * Kongo Republika * Krievija * Koreja * Kostarika * Kuba * Latvija * Libērija * Lietuva * Madagaskara * Makao * Mongolija * Nigērija * Nikaragva * Norvēģija * Pakistāna * Panama * Papua-Jaungvineja * Paragvaja * Peru * Portugāle * Puertoriko * Ruanda * Salvadora * Senegāla * Singapūra * Slovākija * Somija * Spānija * Srilanka * Sudāna * Taivāna * Taizeme, Tanzānija * Togo * Uganda * Ukraina * Uzbekistāna * Vācija * Venecuēla * Zambija * Zilonkaula Krasta Republika * Zimbabve * Zviedrija